

de
uitlaat

de uitlaat

personeelsorgaan
van de
n.v. koninklijke
paketaan-
maatschappij

9e jaargang no. 5
1 mei 1954

overneming van tekst en
illustraties alleen geoor-
loofd met bronvermelding

*

alle stukken „de uitlaat”
betreffende te adresseren:
aan de redactie van
„de uitlaat”
p/a k.p.m.
medan merdeka timur 5
djakarta

*

dit nummer bevat o.a.:

de „van Waerwijck” liep
van stapel

*

vormen en normen

*

nederland boort een
nieuwe grondstof aan

*

archipelvaart in het
verleden

*

diepvriesvruchten

*

man overboord!

*

tuan, ada binatang
dibahwa!

bij de foto's:

op de gehele omslag een
fraaie overzichtsfoto van
de „Kali Mati” te Tg.
Priok.

(foto: studio Tong & Tim)

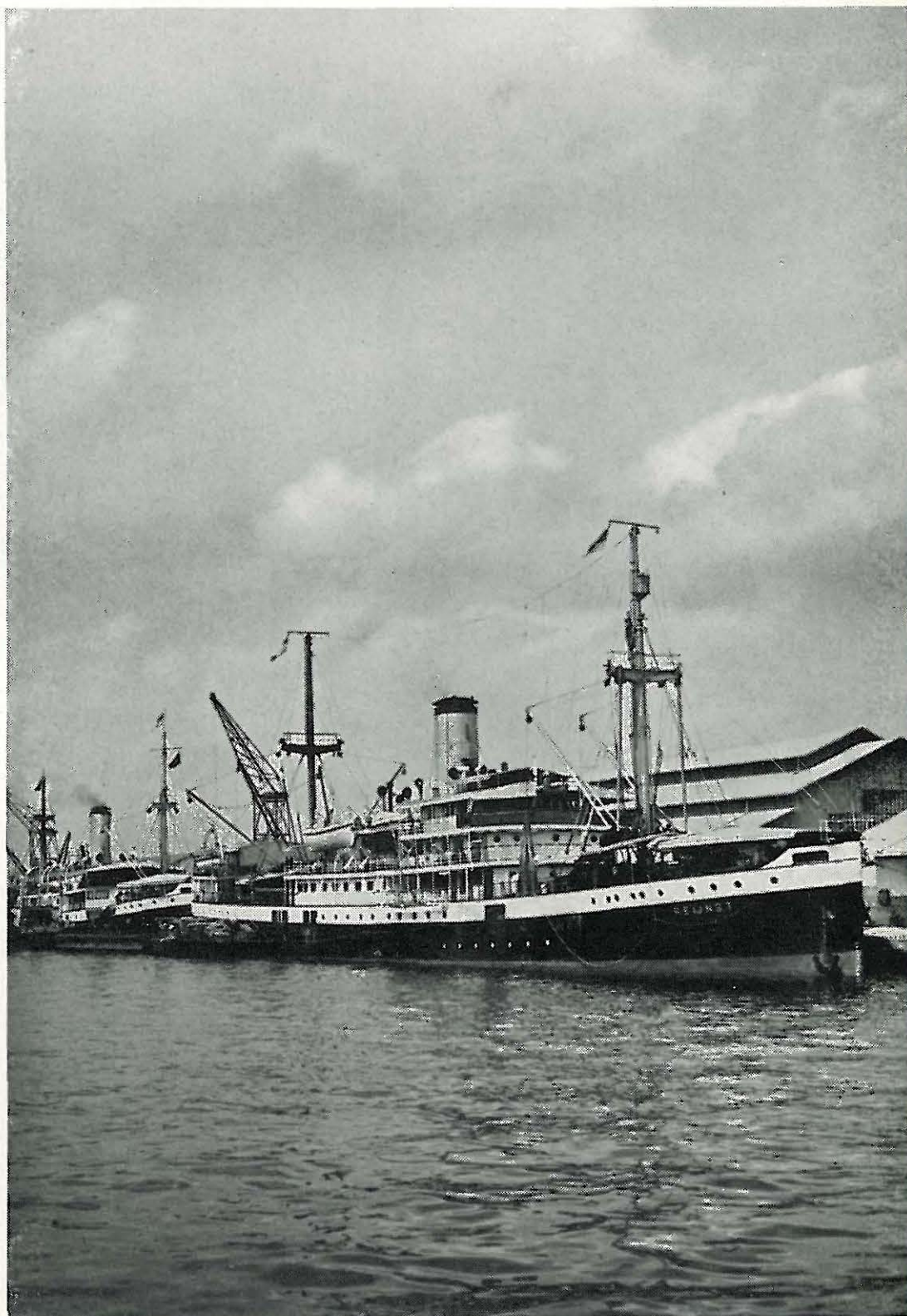
*

op de binnenzijde van de
omslag (pag 27) de beste
foto van de maand: zons-
ondergang te Oosthaven.
Deze foto werd gemaakt,
vanaf de brug van het ms.
„Merak”, door Mr. J. W.
Royer (afd. VZ/HK), die
hiermede de maandelijke
prijs van Rp. 50.— heeft
gewonnen.

Van de redactie

Foto's

Uw redactie heeft niet te klagen over de regelmatige foto-inzendingen. Maar wij willen thans uw speciale aandacht vestigen op de omslag van dit nummer. Als u deze „Uitlaat” openslaat, dan ziet u dat zowel de front- als de achterpagina bestaan uit 1 foto, welke wij dus als omslag hebben gebruikt. Daar gaat voor de toekomst onze wens naar uit. Maar ja, het is nu wel allemaal erg makkelijk gezegd, maar hoe komen wij aan foto's, die voor dit doel geschikt zijn? U moet niet vergeten, dat zowel op de frontpagina als wel op de achterzijde van de omslag toch een apart beeld moet komen te staan. We kunnen moeilijk een foto van een schip plaatsen, dat op deze wijze precies doormidden gevouwen zou worden. En daarbij komt nog, dat het rechter gedeelte van de foto de frontpagina wordt. Wie ziet kans om ons aan een foto te helpen, welke aan het hiervoren omschreven doel beantwoordt? Vol verwachting klopt ons hart.....

De „Reynst”, gemeerd aan de eerste haven te Tg. Priok.

(foto: studio Tong & Tim)

SHEUMS' CIRCUS REISDE PER K.P.M.

Op Zondag 21 Maart j.l. arriveerde vanuit Singapore te Tandjong Priok het ms. „Janssens" onder commando van gezagvoerder B. A. Wilbrink, met een compleet circus aan boord.

Het Sheums' Circus, dat een tournee gaat maken door Indonesië, heeft inmiddels zijn succesvolle voorstellingen te Djakarta beëindigd.

Het was ongetwijfeld een verstandige daad van de circus directie om per K.P.M. te reizen: vlug, veilig en goedkoop!

Men was dan ook vol lof over de reis.

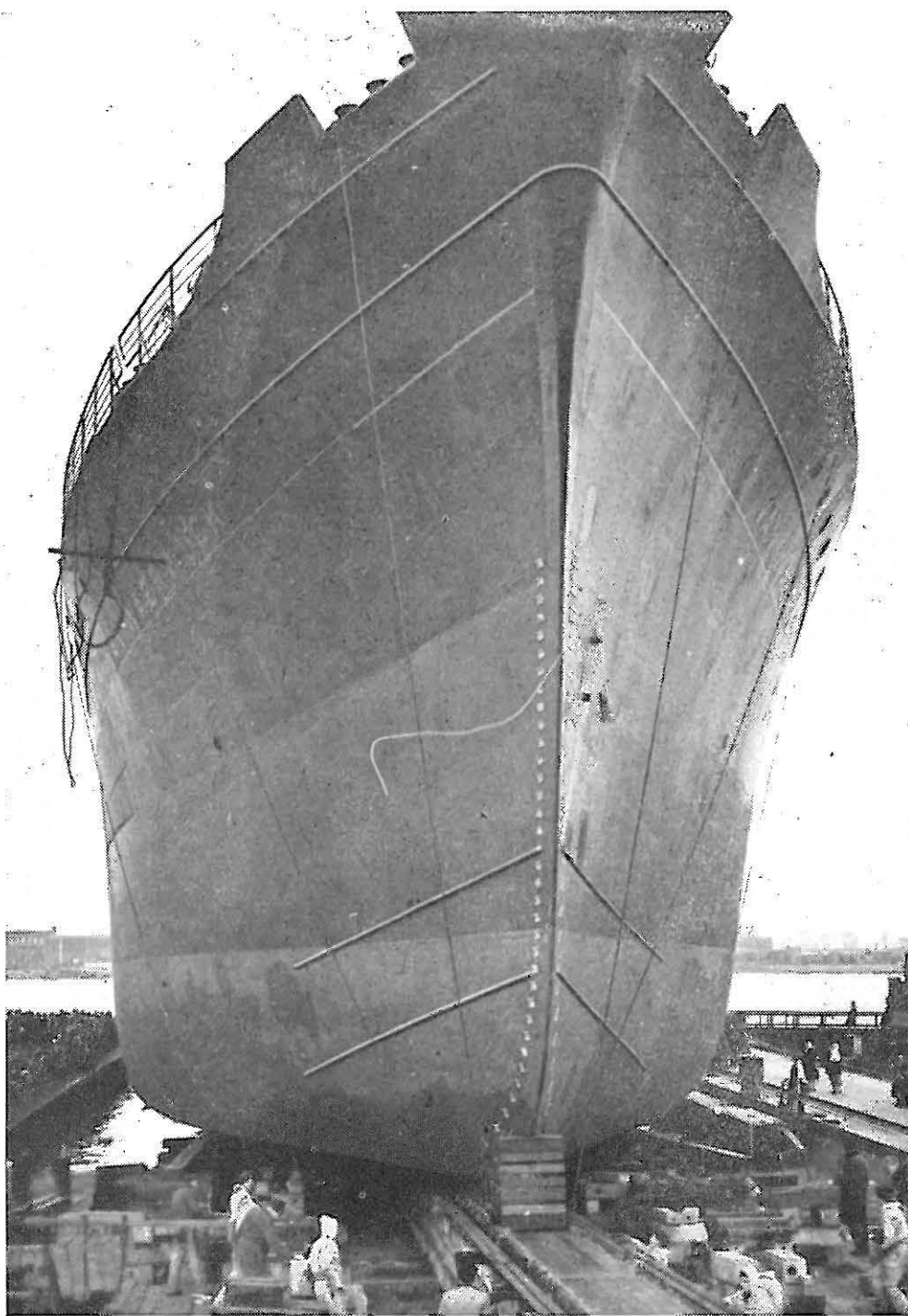
Onze fotograaf maakte een aantal aardige foto's van de aankomst van de „Janssens" en het debarquement van Sheums' circus te Tg. Priok.

Wij hadden nog een kort (maar krachtig) interview met de leeuw en de olifant. Beiden hadden ze erg genoten van de zeereis; een welkome afleiding in hun (overigens eentonig) circusbestaan was het geweest.

(foto's: studio Tong & Tim)

De „van Waerwijck” liep van stapel

Nieuwste aanwinst van onze maatschappij

Op Zaterdag 13 Maart j.l. vond de tewaterlating plaats van de „van Waerwijck” te Bolnes bij Rotterdam. Hoewel de officiële foto's nog moeten komen, kunnen wij de lezers van „de Uitlaat” toch reeds 2 opnamen laten zien, waarvan de negatieven ons werden verschaft door Mr. W.L. Bessem.

De stapelloop ging, naar ons werd verzekerd, wel zeer vlot en ietwat onverwacht.

Bovenstaande foto toont u het moment, waarop het nieuwe ms. „van Waerwijck” voor de eerste maal het natte element opzoekt.

De zon-eclips op 30 Juni a.s.

„Wanneer op 30 Juni van dit jaar de maan de aarde haar rug toekeert en zij de lijn zal passeren, die men kan trekken tussen het middelpunt der aarde en het middelpunt van de gloeiende gasbol, die men kortweg de zon noemt, dan zal dit gebeuren niet alleen angst en ontsteltenis wekken in bepaalde onontwikkelde gebieden, maar dan zullen wetenschapsmensen uit de gehele wereld in gespannen aandacht gereed staan, om allerlei waarnemingen te verrichten, noodzakelijk om „de natuur beter te begrijpen”. Want dat gebeuren zal zijn een zonsverduistering, die men over het grootste deel der aarde zal waarnemen als een gedeeltelijke eclips, maar op een gordel, die zich uitstrekt van Noord-Canada tot India als een totale zonsverduistering. Tientallen expedities uit vele landen zullen het gebeuren gadeslaan, indien het weer daartoe tenminste medewerkt en onder die landen zal Nederland een belangrijke plaats innemen, want sinds 1901 heeft Nederland op het gebied van zoneclipsen een grote en goede traditie”.

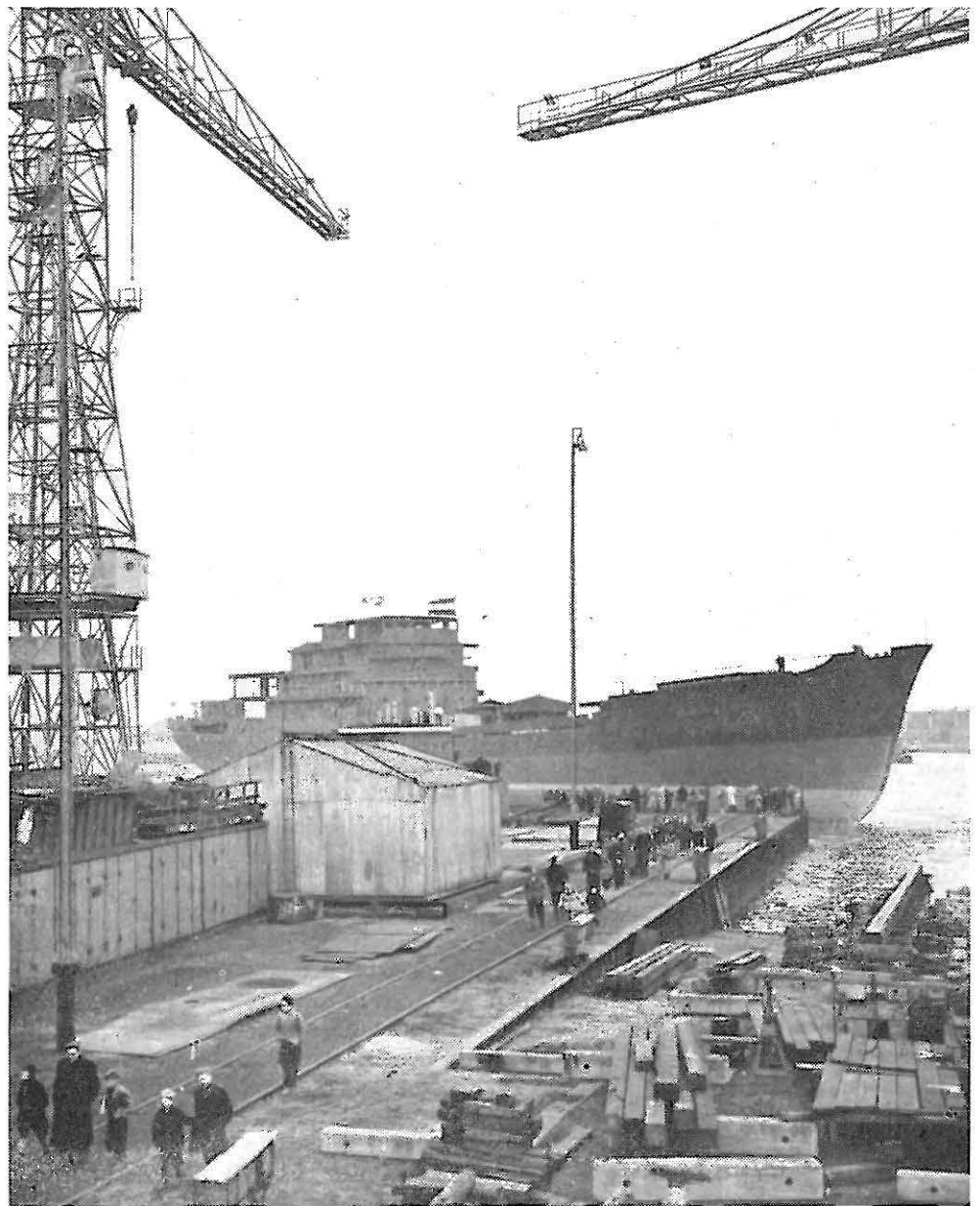
Dit laatste vertelde prof. dr. M. Minnaert, directeur van de Utrechtse Sterrewacht onlangs in een persconferentie. Hij zeide ook, dat een totale verduistering voor astronomen uitermate belangrijk is, omdat er bij een partiële eclips lang zoveel niet te zien is, dat voor de wetenschap van belang is. Bij de studie van de verduistering is allerlei over de zon te weten te komen, wat niet mogelijk is, wanneer de zon niet verduisterd is. Maakt men dan van de zon een foto, dan vindt men alleen maar wat zonnevlekken, maar wat zich om de eigenlijke gasbol afspeelt blijft verborgen. Dat komt alleen bij een totale verduistering te voorschijn.

Een totale zonsverduistering is waar te nemen op de eclipsgordel. Daarbinnen loopt echter nog een zg. centrale lijn, op welke men dus de verduistering ook kan waarnemen, wanneer het middelpunt van de maan dus voor het middelpunt van de zon komt te liggen. De Nederlandse eclipscommissie zal dan ook haar waarnemingspunt vestigen vrijwel op deze centrale lijn. Deze eclipscommissie is een onderdeel van de Koninklijke Akademie van Wetenschappen, die de organisatie van de waarnemingen centraliseert. De taak van de eclipscom-

missie wordt vergemakkelijkt door de Nederlandse Organisatie voor Zuiver Wetenschappelijk Onderzoek (ZWO), die ook deze expeditie zal financieren, zoals zij dat 2 jaar geleden de expeditie naar Khartoum deed, welke laatste toen o.l.v. dr. J. Houtgast stond. De Nederlandse waarnemersgroep zal uit enige afdelingen bestaan, ten eerste de expeditie van de Nederlandse eclipscommissie, ten tweede de expeditie van de Ned. Vereniging voor Weer- en Sterrekunde, die gevormd zal worden uit kijkende en werkende amateurs. Maar ook zullen (in Nederland zelf) radiowaarnemingen worden gedaan door de "Stichting Radiostralingen van Zon en Melkweg" en de radioafdeling van de PTT. De radiowaarnemingen kunnen echter in Nederland worden verricht, omdat die ook mogelijk zijn bij een partiële verduistering.

De Nederlandse eclipscommissie zal zich voor de waarnemingen vestigen op het uiterste punt van Gotland. Zij zal bestaan uit een Delftse ploeg bestaande uit prof. ir. A.C.S. van Heel, ir. G.J. Beernink, de heer W. Eindhoven en een 3-tal Leidse studenten. De Utrechtse groep wordt samengesteld uit prof. dr. M. Minnaert, dr. J. Houtgast, de heer R.W.J. Heintze en een technicus van de sterrewacht. De commissie heeft bij haar voorbereidingen grote steun ondervonden van prof. Lindblad uit Stockholm en dr. Wallenquist uit Upsala, die daar hij te Lembang bij de Bosschasterrenwacht heeft gewerkt, goed Nederlands spreekt.

De waarnemingen van de fotosfeer zullen geschieden onder leiding van prof. Van Heel. Bijzondere aandacht zal daarbij worden besteed aan de "bibberingen" in de atmosfeer der aarde, die bij het begin en het einde van een totale verduistering zijn waar te nemen. Er ontstaan dan atmosferische stormen, waaraan tot nu toe echter weinig aandacht is besteed. De waarnemingen zullen geschieden met een smallfilmcamera van 16 mm. Er zal bij de opnamen een goede lens worden gebruikt met een brandpuntsafstand van 65 mm en een lichtsterkte van $f/0.8$. Mocht het weer niet meewerken of zich een andere tegenslag voordoen, dan zal men in Delft het gebeuren toch trachten te imiteren door een "kunstzonneseikkeltje". Dr. Houtgast, die zich in de persconferentie aansloot bij de woorden van prof. Van Heel, zeide: "Als het bij ons niet goed gaat, dan doen wij het bij een volgende

Deze foto werd genomen, nadat de tewaterlating van de „van Waerwijk” was geschied en het schip door sleepboten was gedraaid. Het weer was triest, met een koude Noorderwind . . .

eclips over. Vandaar dat wij na die van Khartoum nu weer naar deze eclips gaan.

Dr. Raymond en dr. C. de Jager, resp. uit Den Haag en Utrecht, hebben de leiding over de kijkende en werkende amateurs. Deze groep trekt naar Larwick in Zuid-Zweden. Dr. De Jager vulde dit nog aan met de mededeling, dat de amateurs het als de kroon op hun werk zullen zien, indien hun waarnemingen slagen. In totaal zal de groep, w.o. ook enige studenten en assistenten van de sterrenwacht, uit 31 personen bestaan.

De Nederlandse expeditie beschikt over een behoorlijk instrumentarium, voldoende om te trachten daarmee de natuur in dit opzicht te begrijpen. De

kans op redelijke waarnemingen schat prof. Minnaert op 50 procent, omdat de goede weergesteldheid in Zweden niet zo groot zal kunnen zijn, als in Khartoum het geval was.

Wel gefeliciteerd, Bepie!

Vormen en Normen

Wij leven in een hoogst merkwaardige tijd. Zéér veel dat onze generatie als vorm en norm heeft aangeleerd, blijkt vaak in het passe-partout van het huidige tijdbestek niet meer te passen. Ouderwetse begrippen botsen tegen moderne en vooral in de overgangstijd, waarin wij ons ook in dit opzicht blijken te bevinden, weet niemand meer waar men zich in feite aan te houden heeft. Het gevolg hiervan is dat men naast behoudendheid van „oude stijl” een bijna losbandig beleven vindt van nieuwe levensvormen.

Het is vooral na de jongste wereldoorlog dat een soort vrijheidsdrang ontstaan is in de wijze waarop men aan het dagelijkse leven vorm en norm geeft waarbij zelfdiscipline en educatie als een hinderlijke knellende band overboord wordt gezet of een zodanige interpretatie krijgt, dat de stempel „modern” er op past. Het is uiteraard thans moeilijk te bezien waar dit alles tenslotte naar toe zal leiden. In de gehele wereldgeschiedenis zijn beschavingen gekomen en gegaan en onze moeder aarde draait nog rustig om haar as zonder enige uiterlijke kenteekenen van de veranderingen door generaties van mensen aangebracht in levenshouding en levenswijze. Misschien dat deze atoom-eeuw hierin verandering zal brengen en dat onze Planeet wel de gevolgen zal merken van hetgeen wij thans in scherp vernuft met atoomsplitsing en atombommen aan het uitbroeden zijn. Dan is het denkbaar zelf zóver gekomen dat levenstijl en vorm niet terzake meer doen; maar gelukkig gaat onze generatie hier nog vrij van en wij kunnen nog fijntjes opmerken: „après nous le déluge”.

Maar met dit al, dwalen wij af van ons eigenlijke onderwerp, n.l. welke waarde hechten wij aan bepaalde vormen en normen in het dagelijkse leven en in de dagelijkse omgang. De beantwoording van deze vraag is zéér verschillend, want e.e.a. hangt ook af van het educatie-niveau, dat met milieu en opvoeding is meegegeven, terwijl ook eigen ontwikkelingsgroei en karaktervorming van invloed zijn.

Als wij onze hedendaagse samenleving beschouwen, kunnen wij niet ontkomen aan de indruk, dat wij wel wat al te snel proberen over te schakelen van beproefde ouderwetse verhoudingen en normen naar de moderne opvattingen van vrijheidszin en breken met tradities.

In velerlei vormen uit zich deze gedragslijn en zo langzamerhand bevinden wij ons in dit opzicht op een hellend vlak. De vormen van étiquette in omgang, taal en kleding worden door velen beuzelarij geacht, een onmannelijk half zacht gedoe. Men gaat soms

zelfs zover om flinkheid b.v. in het dagelijkse werk synoniem te vinden met een soort rondborstigheid in optreden, wars van elke vormelijkheid in dit leven, om de gulden middenweg te vinden. Waar begint halfzacht gedoe en wanneer heeft men allures overgenomen van onbehouwenheid en gemis aan educatie? Ziedaar in feite de kern van deze kwestie. Uiteraard is het aanvoelen van e.e.a. mede afhankelijk van eigen niveau en voorts van de maatschappelijke positie.

De opvoeding die men van huis uit mee krijgt blijft in het algemeen een bepaalde stempel op het verdere leven drukken, daarom is het te betreuren dat school- en vakopleiding, enkele uitzonderingen daargelaten, zo weinig aandacht aan karaktervorming, wellevendheid en omgangsvormen wordt besteed. Het gevolg hiervan is dat velen de wereld ingaan met in dit opzicht linkse handen en deze handicap hun gehele verdere leven blijven gevoelen.

Naar onze mening dient ook in de omgeving van de werkkring aan deze aangelegenheid de nodige aandacht te worden besteed. Dit kan zeker samengaan met efficiënt en hard werken, want de harnas van vormelijkheid en goede manieren brengt zelfdiscipline en zelfrespect mee, wat zeker gunstige eigenschappen zijn voor ijver en plichtsbef. Wij zijn ons hierbij wel bewust dat ook in dat geval uitzonderingen aanwezig zijn die de regel bevestigen.

Natuurlijk komt het voor dat een werker met innerlijke beschaving en correcte en goede omgangsvormen een „zacht eitje” blijkt te zijn en voor de praktijk van het leven onbruikbaar. Daartegenover staat dat ook onbeschaafd en onbeheerst optreden aan de buitenkant wel eens flink kan aandoen, maar in eigen omgeving meer kwaad dan goed verricht. De manifestaties van zowel de ene als de andere kant kan men constateren in kleding, taal en algemene gedragingen.

Zoals wij hierboven reeds naar voren brachten, dient overdrijving in dit opzicht ook te worden voorkomen. Bij de uitoefening van de dagelijkse taak wordt primair van ons verwacht dat

wij bekwaam zijn voor ons werken, en beschikken over plichtsbef en ijver, doch ons inziens blijft het daarnaast een winstpunt als wij daarbij beschikken over de waarden van goede opvoeding en manieren.

Dat daarbij kleding de man maakt kan niet worden ontkend. Vooral in warme streken, waar men eerder iets uit dan aan wil trekken, is het zaak hieraan de nodige aandacht te schenken. Luchtigheid kan b.v. in vrije tijd ook worden verkregen zonder in geheel of gedeeltelijke onderkleding buiten de kamerbeslotenheid van de rust te genieten. De drager van dit zéér luchtige tenue ontleent zichzelf elk cachet van eigenwaarde en wordt door zijn omgeving hiernaar gewaardeerd. Het euvel dat wij hier naar voren brengen, is helaas wijd verspreid en het zijn de Heren der schepping die zich in hoofdzaak hieraan schuldig maken. Voor velen is dit het begin van de vervlakking want het geeft toch zo duidelijk weer, dat men tegenover zijn omgeving niet de minste égards in acht neemt. Dan volgt vanzelf een aanpassing op deze basis van normen van fatsoen en omgangsvormen en verdere verslonsing van de kleding. Wij kunnen in dit soort levensuitingen niets positiefs zien en voorts ook geen uitingen zien van moderne opvatting.

Het tegendeel is ons inziens het geval. Naast de factoren die wij naar voren brachten, die mede oorzaak kunnen zijn voor het verschil van inzicht van wat wel en niet in de omgang betamelijk moet worden geacht, is de hoofdzaak te vinden in een vaak volslagen gebrek aan zelf-respect en innerlijke discipline.

Luidruchtigheid naast nonchalance in kleding, onverschilligheid en verruwing in taal en manieren, zijn ook terug te brengen op grond van gemis aan vorengenoemde wils- en karaktereigenschappen.

Grote bedrijven en maatschappijen onderkennen tenvolle de belangrijkheid van verzorging in kleding, uiter-
(vervolg op pag. 7)

— Schei uit met het morsen van water op de aanmaakhoutjes.....!

Nederland boort een nieuwe grondstof aan : de zee

Het bericht omtrent de bij de N.V. Maatschappij tot Exploitatie van Kooksoevengassen (Mekog) te IJmuiden opgerichte proeffabriek ter winning van kali uit zeewater, kan grote perspectieven openen. Een wetenschappelijk Noors-Nederlands onderzoek van enkele jaren is thans getreden in het stadium van de praktijk; de directies zowel van de Mekog te IJmuiden als van de Norsk Hydro-Elektrisk Kvaelfstof A.S. te Oslo zien reële economische kansen in de vervaardiging van kali uit zeewater. Dit is mogelijk geworden door een wijziging van de gehele technologie in de kort achter ons liggende jaren.

Het procédé komt hier op neer, dat aan zeewater een chemische reagens wordt toegevoegd, dat zich verbindt met de kali in het zeewater, en alléén met de kali; het laat de andere componenten van zeewater onaangetast. Deze verbinding wordt uit het zeewater verwijderd. Het is een vochtige, kristallijne massa, die verder wordt behandeld met salpeterzuur. Zodoende wordt een oplossing van kaliumnitraat verkregen, terwijl tegelijk het gebruikte reagens wordt teruggewonnen. Dit laatste is zeer belangrijk, want het reagens is zeer duur en de economische basis van het gehele procédé ligt juist in het feit dat men het reagens kan terugwinnen. De kaliumnitraat-oplossing wordt ingedampt en gedroogd, en daarmee is zij als poeder geschikt voor de verkoop als kunstmest. Om 450 kilo kali te verkrijgen is de behandeling van 1000 kubieke meter zeewater nodig.

Ir. P. van Delden, lid van de raad van bestuur van de Mekog en een der directeurs van de Koninklijke Hoogovens en Staalfabrieken, heeft onlangs mededelingen over de nieuwe aanwinst van industrialiserend Nederland gedaan. Bij het in 1945 te IJmuiden begonnen onderzoek naar de mogelijkheid van kali uit zeewater stuitte men spoedig op patenten van de Norsk Hydro, die reeds vóór de oorlog met onderzoekingen op dit gebied was begonnen. De fabriek van de Norsk Hydro in Noorwegen, waar men het procédé toepaste, werd vernield in de tweede wereldoorlog. Aan het Noorse onderzoek is de naam van Jacob Kielland verbonden. Nadat de Nederlanders en de Nooren contact hadden gezocht, werden door Norsk Hydro en Mekog gezamenlijk opgericht de Norduco A.S., welke maatschappij te IJmuiden de techniek van de kaliwinning verder onderzoekt en uitwerkt.

De Norsk Hydro detacheerde te IJmuiden enige Noorse ingenieurs, die tezamen met ingenieurs van de Mekog verder werkten. In 1950 werd een proef-

installatie gebouwd, en thans is dan de tijd rijp gebleken voor een proeffabriek; de methode, die technisch reeds een tijd mogelijk was, is nu zover ontwikkeld, dat zij ook vatbaar lijkt voor economische exploitatie.

Niettemin zijn er nog een paar onzekerheden. Het prijsverloop van de andere kunstmestsoorten heeft natuurlijk invloed op de exploitatie van kali uit zeewater. Zal het terugwinnen van het reagens, bij productie op kleine schaal mogelijk, ook kunnen gebeuren bij productie op grote schaal? Voorlopige zal de fabriek werken met een gekocht reagens, maar het lijdt geen twijfel, dat productie op enigszins grote schaal alleen rendabel kan zijn als zij gepaard gaat met de productie van het reagens in Nederland zelf. Dat men het in ons land kan maken staat vast. Men neemt aan, dat men tegen het eind van 1954 wel zal weten, waar men bij de factoren, die nu nog onzeker zijn, aan toe is. Pas dan zal men kunnen beslissen of de definitieve fabriek er komt. Hoogstwaarschijnlijk zal deze er wel anders uitzien dan de proeffabriek. Ook is niet eens zeker dat zij in IJmuiden komt. Het enige dat vaststaat is dat zij ergens aan zee tussen Delfzijl en Zeeland moet worden gevestigd.

Zo zal dan in April of Mei de proeffabriek gaan werken met een productie van 1500 ton per jaar. Niet veel, als men bedenkt, dat het wereldverbruik van kali wordt geschat op ongeveer 5 miljoen ton per jaar, en dat de wereldreserve aan kali ongeveer 5 milliard ton bedraagt. De bodem der aarde bevat dus nog voor eeuwen kali. Maar deze voorraad is ongelijk verdeeld, hetgeen meebrengt dat vele landen kali moeten importeren, met alle economische en financiële gevolgen daarvan.

Nederland zou de kali uit zeewater niet behoeven te importeren, alleen te winnen. Een groots perspectief: ons aan grondstoffen arme land zou er ineens een uiterst belangrijke grondstof hebben bijgekregen: de zee. Dezelfde

zee, die het zoveel eeuwen lang door middel van de scheepvaart en de handel welvaart heeft gebracht.

Dat is intussen nog „toekomstmuziek”. Vooral als men bedenkt dat Nederland op het ogenblik ongeveer 200.000 ton kali per jaar importeert.

Zeer belangrijk is evenwel dat kali uit zeewater een dubbele meststof is. Het is, zoals gezegd, kaliumnitraat (KNO_3), wat betekent dat het zowel kali als stikstof bevat.

(Alg. Handelsblad)

VORMEN EN NORMEN

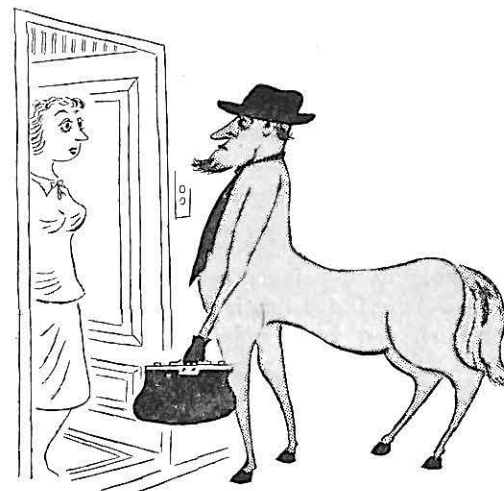
(vervolg van pag. 6)

lijk, omgangsvormen e.d. In conducerapporten worden hieromtrent terzake de nodige vragen gesteld mede ter beoordeling van het karakter van de betrokkenen.

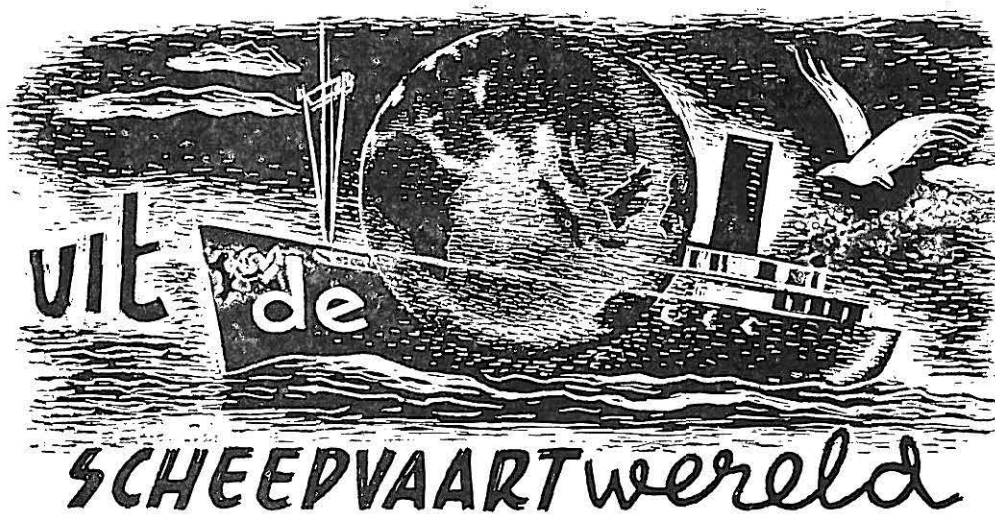
Het is dan ook alleszins aan te bevelen in leidinggevende functies naast beoordeling van werklust en werkcapaciteit, de nodige aandacht te besteden aan de „normen en vormen” van het personeel. De opvoedende waarde die hiervan uitgaat zal zeker niet remmend werken op arbeidsprestaties, doch eerder e.e.a. stimuleren. Daarnaast kunnen wij open oog houden voor de moderne inzichten over al deze zaken.

Als richtsnoer dient men daarbij te blijven beseffen, dat goede toon en sfeer in en naast het werk de basis leggen voor onderlinge goede verhoudingen, waardoor tenslotte het grootste rendement wordt verkregen bij het uitvoeren van de dagelijkse taak.

H.A.C.

Dag Mevrouw, ik ben de dierenarts . . . !

Al jaren geleden is in Amsterdam de wens opgekomen méér dan tot dusver deel te nemen aan het vervoer en de overslag van massagoederen. Sedertdien viel er een geleidelijke ontwikkeling in deze richting waar te nemen; de aanleg van het Amsterdam-Rijnkanaal was ook hiervan een symptoom.

Maar het sluitstuk ontbreekt nog. De bestaande installaties zijn niet geschikt om een vergroting van de goederenstroom te verwerken en daarom hebben nu enkele ondernemingen in Amsterdam besloten tot het oprichten van een modern, goed geoutilleerd overslagbedrijf met grote capaciteit. Ook de Gemeente zal hier in deelnemen.

*

Met ingang van 1 Maart heeft de Hoeghlijn zich teruggetrokken uit de samenwerking met de Koninklijke Rotterdamse Lloyd en de Stoomvaart Maatschappij Nederland in de Pacific-Afrikadienst. De twee Nederlandse rederijen zullen de dienst samen voorzetten onder de naam Nedilloydlijn-Afrika-dienst.

*

De vloot van Van Nievelt Goudriaan & Co. zal worden uitgebreid met twee schepen van 9350 ton draagvermogen, 10.000 cub ft. koelruimte en accommodatie voor 12 passagiers. Stork motoren van 7200 PK. zullen de schepen een snelheid van 15 mijl geven. De schepen zijn bij de Scheepswerf „De Noord” besteld en moeten in 1956 worden opgeleverd.

*

Volgens het jaarverslag van de Holland-Amerika Lijn is 1953 voor deze rederij een gunstig jaar geweest. Hoewel de resultaten van het vrachtbedrijf tussen Europa en Afrika minder zijn dan over 1952, is het passagiersvervoer in de Atlantische vaart en op de cruise-reizen bevredigend geweest. Hoewel de uitkomsten — althans volgens de aan-

deelhouders — een dividend van 12½% zouden rechtvaardigen, is er toch een dividend van 10% voorgesteld en aanvaard. Er zijn namelijk zeer grote bedragen afgeschreven op de nieuwbouw en er is zeer aanzienlijk gereserveerd voor een „running mate” van de „Nieuw-Amsterdam”, waarvoor de plannen worden uitgewerkt en waarvoor te zijner tijd 90 miljoen gulden nodig zijn.

Bovendien zijn er op het ogenblik twee schepen voor een bedrag van 60 miljoen in aanbouw en een derde is zo goed als besteld.

Enige tijd geleden hebben wij in deze rubriek gewezen op de critieke toestand in de Amerikaanse scheepsbouw. Een recent bericht legt daarop nog eens de nadruk. De Bethlehem Steel Company zal namelijk haar werf te Sparrows Point in Maryland tegen het eind van het jaar moeten sluiten als er geen nieuwe orders binnen komen. Op het ogenblik heeft de werf nog werk tot October van dit jaar, terwijl er verleden jaar nog tien schepen van totaal ruim 218.000 ton werden afgeleverd, dat is méér dan op welke andere werf ter wereld.

*

Sedert er in October 1953 op Sicilië aardolie is gevonden, ontwikkelt zich op dit Italiaanse eiland een vrij omvangrijke aardolie-industrie. Ook voor de tankvaart kan Sicilië dus een belangrijk nieuw centrum worden. Men is reeds begonnen met de bouw van een raffinaderij in het district Palermo; deze raffinaderij krijgt een verwerkingscapaciteit van 500.000 ton ruwe olie per jaar. De nieuwe installatie ligt dicht aan de kust van de Mandellobaai, zodat de tankschepen direct op de fabriekstanks kunnen worden aangesloten.

Siciliaanse reders gaan hun activiteit nu op de tankvaart richten; er is

al één tanker van 19.000 ton in de vaart. Ook de bekende Grieks-Argentijnse reder Onassis toont interesse, hetgeen ongetwijfeld verband houdt met mogelijke belasting-faciliteiten. Sicilië behoort weliswaar tot de Italiaanse republiek, maar het eiland heeft autonome rechten en daar is een eigen belasting-stelsel er een van.

De naam Onassis is ook in Nederland medio Maart in het nieuws geweest, in verband met de komst van 's werelds grootste tanker, de „Tina Onassis” in een van 's wereld grootste havens, Rotterdam.

Zeeloods H. Oostendary was als oudste van het corps in de Hoek van Holland uitverkoren om dit schip binnen te brengen. Deze „Tina Onassis” is met z'n 775 voet lengte en 95 voet breedte een stukje groter dan de „Nieuw Amsterdam” en met 34 voet diepgang was het wel zaak hem precies in de vaarlijn te houden. In ongeveer een uur lag de „Tina Onassis” keurig en zonder een schrammetje gemeerd in de Petroleumhaven. De feestelijke ontvangst 's avonds aan boord bewees, dat de havenautoriteiten en allen, die in Rotterdam bij de scheepvaart en scheepsbouw zijn betrokken het bezoek van 's werelds grootste tanker zeer op prijs hebben gesteld.

*

„Het is in het belang van de haven en van de stad, dat Rotterdam zo spoedig mogelijk weer een centrum van vermaak krijgt, zoals vroeger de Schiedamsdijk die voor de internationale zeeman een begrip was.” Dit is het oordeel van drie grote bierbrouwerijen — waarvan twee in Rotterdam — in hun overtuiging, dat de gemeente „iets moet doen voor de zeeman”. „Wij liggen achter bij Hamburg en Antwerpen” — zo hetogen zij verder — „die de zeeman het vermaak kunnen bieden, die hij zoekt op de wal, in de weinige uren die bij de moderne, snelle behandeling van schepen, daarvoor overschieten.

Rotterdam mag op dit punt de boot niet missen, want op den duur zou het ontbreken van een dergelijk vermaakscentrum voor de zeeman, zich kunnen wreken op de haven, de kurk waarop Rotterdam drijft.” Aldus de bezorgde bierbrouwers.

Nu geloven wij niet, dat het dirigeren van schepen naar bepaalde havens door reders en bevrachters afhankelijk wordt gesteld van het feit, of de opvarenden er al dan niet een koud pijpje kunnen krijgen. Hierbij spelen andere en belangrijker factoren een rol. En wat het vermaakscentrum betreft, gaat het er tenslotte niet om wat

de brouwerijen willen, maar wat het Gemeentebestuur wenst. Niettemin is het goed, dat er op deze al enige jaren slepende kwestie nog eens de aandacht is gevestigd.

*

We blijven nog even in de buurt van Rotterdam, waar de Werf Jan Smit Czn in Alblasserdam een gedenkwaardige dag heeft beleefd, toen daar onlangs het Finse motorschip "Pensa" te water werd gelaten. De "Pensa" was namelijk niet alleen het eerste schip, dat van een nieuwe helling bij Smit te water liep, maar het was met zijn 16.300 ton bovendien het grootste schip dat ooit op deze werf en boven de bruggen van Rotterdam werd gebouwd.

*

De Koninklijke Maatschappij "De Schelde" in Vlissingen heeft het eerste van drie schepen afgeleverd, die daar worden gebouwd voor Transmashimport in Moskou. Dit schip, de "Lena", is een motorvrachtpassagierschip van 6500 ton. Alle drie schepen zijn speciaal gebouwd voor de vaart in de Noordelijke IJszee. Het achterschip van deze schepen heeft daarom een uitholling in het bovenste dek, waarin de voorsteven van een zusterschip past, zodat ze elkaar bij zware ijsgang kunnen opduwen.

*

In de Britse scheepsbouw gaat 't op 't ogenblik minder vlot. Nog onlangs hebben vier Groningse werven elk opdracht gekregen voor de bouw van een kustvaarder: drie voor Britse en een voor Australische rekening, orders, die Britse scheepsbouwers aan hun neus zagen voorbij gaan. En twee Noorse reders hebben bij Harland en Wolf in Belfast de in 1951 geplaatste orders geannuleerd voor een tanker van 13.000 en een vrachtschip van 9000 ton. Maar misschien komt er weer een opleving, nu de Britse werven — weliswaar binnen zekere veiligheidsgrenzen — vrachtschepen tot 10.000 ton aan de Sovjet Unie mogen leveren.

*

Een groepje mensen stond enige weken geleden op de Javakade in Amsterdam omhoog te kijken naar een kleine boot op het achterdek van de „Larenberg”, een schip van de scheepvaartmaatschappij Hillegersberg te Amsterdam. Dat was de eerste van versterkt plastic gemaakte reddingboot ter wereld, een product van Nederlandse makelij. De „Larenberg” had de boot teruggebracht naar Nederland, na er langs de Westkust van Afrika proeven mee te hebben genomen.

Ongeveer een half jaar geleden stond in de loods van Paturi Glasboot N.V. te Warmond een vreemd vaartuigje op stapel. Het werd niet vervaardigd van hout of van een of ander metaal, maar van lagen glaswol, waartussen telkens een dun laagje kunsthars werd aangebracht. De eerste plastic reddingboot ter wereld werd geboren en van meet af aan heeft de scheepvaartinspectie hiervoor grote belangstelling gekoesterd.

In IJmuiden werd de boot voorzien van banken en toen begonnen een serie proeven. Men sloeg met zware voorhamers op de boot, ze werd gebeukt tegen een betonnen walkant, men sprong er op de ruwst mogelijke wijze mee om, maar de boot hield zich prachtig. Er kwam zelfs geen deukje in.

Maar hoe houdt dit materiaal zich in de tropen? Om dit te onderzoeken werd de reddingboot aan boord van de „Larenberg” gehesen. Onlangs kwam het schip weer binnen, na een reis van vier maanden langs de Westkust van Afrika, van Dakar tot Doeala. Kaptein J. Kral vertelde o.m., dat hij de boot in elke haven die hij aandeed, te water had gelaten. Er was niet de minste voorzorg genomen tegen invloed van de tropenzon. Eenmaal kwam de reddingboot klem te zitten tussen kade en schip. Een houten of aluminium boot zou dan allang gekraakt zijn, vertelde kapitein Kral, maar deze boot liep alleen een kleine scheur boven de doften op, ze bleef volkomen zeewaardig.

De kapitein is van oordeel, dat de plastic reddingboot de toekomst heeft. Hij is er gewoonweg enthousiast over. Ook de heren van de scheepvaartinspectie met de inspecteur in het eerste district, de heer Eerman aan het hoofd, zullen de boot nog nauwkeurig onderzoeken en er een expertiserapport over uitbrengen. Wanneer dit gunstig uitvalt, wordt onmiddellijk met de serie-productie begonnen. De afmetingen van de boot zijn 4½ meter lang, 1.80 breed en 0.72 m hoog.

BRANDROL.

Het is brandrol. Iedereen staat op z'n post behalve de koksmaat. De stuurman begeeft zich onmiddellijk naar de kombuis, brandrol nog in de hand, vreselijk boos kijkend, omdat de oefening niet voor 100% is geslaagd. De koksmaat echter staat doodgevoederd achter z'n oven, bezig met het bakken van brood. De stuurman, als het kan nu nóg bozer, snauwt: „Kalau alarm, kamu bikin apa???”, waarop de koksmaat vriendelijk antwoordt: „Saja bikin roti, tuan!”

(historisch).

VRV hapt weer!

As wanneer dat ge op 'nen Zaterdag op 't hoofdkantoor mot zijn, dan zoudt ge 't best zo tegen koffie-tijd effekens op d' afdeling Vervoer naor binnen kunnen wippen, waant dan is daar ook nog wat aanders te haolen dan allenig maor wat emplooi-wijzigingskes.

En ze schijnen 'm teugeswoordig te lusten, zonne, altemet nog meer dan vroeger, as wanneer dat ge't zo beluistert. En da's mischient wel wat vreemd, daor hedde gelijk aon, waant vroegerdag gingen ze 's Zaterdagdag deur tot 'n uur of twee en as wanneer da't 'm zo laat wordt, awel, dan krijgt nen gezonden mens goesting, da's zo klaor as 't klontje!

Maor ge kent 't rijmke:

„Wat de vrouw gère mag”
„Krijgt de man alle dag”

en 't is misschient allenig al daorom dat ze op VRV teugeswoordig deës traditionele aanvulling van t daogelijks menu weer veurstaon. Awel, die 's Zaterdagdagse tas koffie mee saucijnsenbrooike is ons VRV-mannen — ge weet omers, dat ze zowat allemaol getrouwd zijn — dan ook gère gegund, zonne!

Gère gegund, amai, maor nou da't „in de kraant” staot, hedde wel kaans, dat er 's Zaterdagdamerregens 'n groot toeloop op VRV zal zijn, zekers as wanneer da'ze mee deës menu-afwisseling even scheutig zijn as mee d'r aandere, meer zaakelijke afwisselingskes! 't Beste bewijs veur deës gevaor is, dat er al 'n rijmke de ronde doet:

„Hé, 's Zaterdagdag zijn er op Vervoer”
„Weer saucijnskes over de vloer!”

en da's een veeg teken, waant bij ons in de buurt ging er vroegerdaogen ook een rijmke:

„'n Meske van de Kwat”
„Heet chocolade aon d'r g...!”

en ge moest 'ns weten hoeveel man daor stonden te wachten as wanneer da't fabriek uitging.

Maor, allez, d'r is zo weer genogt over gepraot. En nou kunt ge zeggen: d'r is veul veur, of d'r is veul tegen, maor 't is altemet een goei ding te weten, da't weer krek is 'lijk vroegerdaogen: Op VRV happen ze weer.

Dat ze 't mee smaok doen, zonne!

„Houd'oe”

Archipel-vaart in het verleden

door
G. Knijpenga.
I.

„In 1754 werd een pakketvaart geopend van Batavia via Cheribon en Tegal naar Semarang. Deze veertiendaagse dienst werd onderhouden door twee prauwen, bemand met „jurragan” en elf bewapende inheemsen; voor het oppertoezicht bevond zich een Europeesch matroos aan boord. De bemanning kreeg voor elken veilig overgebrachten brief een dubbele stuiver”.

Doet bovenstaand berichtje niet denken aan onze sneldienst? Het was toen nog de monopolietijd van de Verenigde Oost-Indische Compagnie. Particuliere handel en vervoer was niet toegestaan. Wel had de V.O.C. enkele schepen in de archipel varen als tender voor de retourvloot, o.a. de hoeker „De Meeremin” anno 1769, waarvan een fraai model, gemaakt door oudgezagvoerder J.B. Martein, is te bewonderen in de hall van ons Amsterdam-kantoor.

„Weleer”, zo schrijft in 1816 H.D. Campagne in „Handel in Azië”, had de V.O.C. vanuit Java meer of min geregelde vaste diensten, n.l.:

een of twee schepen naar Perzië
vier of vijf schepen naar Ceylon
twee naar Suratta
twee naar Karmandal, waarvan een naar Europa
twee naar Bengalen, waarvan een naar Europa
een of twee naar Malakka, Palembang, Borneo en Bandjermasin
vier of vijf naar Ambon, Banda, Ternate en Makassar
een naar Padang
een naar Timor
vier naar China
twee naar Japan

Dit was evenwel „weleer”. In het laatst der 18de eeuw was van deze schepen niet veel meer over. Bovendien voeren de schepen op deze

diensten uitsluitend met goederen der V.O.C.

Was er dan geen geregelde handel toegestaan, gesmokkeld werd er des te meer. De inheemse prauwvoerders trokken zich van de V.O.C. niets aan en gingen er op uit. Bewoners van Java, behalve dan die van Grissee en de Oosthoek, komen als buitenvaarders in de literatuur niet voor. Het waren voornamelijk de Madurezen, Buginezen en Makassaren. Raffles maakte de volgende vergelijking:

„Both the Malayan and Bugis nations are maritime and commercial devoted to speculations of gain, animated by a spirit of adventure, and accustomed to distant and hazardous enterprises; while the Javans on the contrary are an agricultural race, attached to the soil, of quiet habits and contented dispositions, almost entirely unacquainted with navigation and foreign trade and little inclined to engage in either. This difference of character may perhaps be accounted for by the great superiority of the soil of Java to that of the other two islands”.

Welke „other two islands” Raffles nu precies bedoelde, weten wij niet; de geografische aanduiding was destijds nog zeer vaag en beperkt.

De oudste berichten over de Buginezen vonden we in „Historische schets van den zeeroof in den O. Ind. Archipel”, door J.H.P.E. Kniphorst, namelijk:

„Onder de zeevarende en handelsdrijvende volkstammen in den Oost-Indische Archipel hebben de Boeginezen altijd een zeer voorname plaats ingenomen. Tijdens de evenbedoelde gebeurtenis bezochten zij dan ook Riouw reeds, als een voor hun handel gunstig gelegen inheemse markt, zeer veel. (Singapore bestond toen nog lang niet - Kn.) Als gevolg hiervan kwam in 1721 bij gelegenheid van het gelukkig ten

einde brengen van een twist, welke de toen regeerende Maleische vorst met zijn onderdanen voerde en waarin hij door de vorst van Boni zeer krachtig was ondersteund, een tractaat van vriendschap tusschen de beide vorsten tot stand, ’t welk meermalen hernieuwd, in 1753 tot het verheffen van den Boegineeschen Prins Daing Combodia tot onderkoning, onder den titel van Radja Moeda, leidde”.

Ziedaar dus reeds een internationaal verdrag in optima forma. Omstreeks die tijd vinden we de Buginezen ook signaleerd op Banda. Oorspronkelijk hadden daar de perkeniers het recht van de V.O.C. gekregen, handel te drijven op de ZO en ZW-eilanden. In de jaren 1760/65 worden deze perkeniers echter verdrongen met de verschijning der Buginezen, die in dit zo streng bewaakte gebied het gezag der V.O.C. wel wisten te verschalken.

P. v.d. Krah schrijft in zijn boekwerk: „De Moluksche Eilanden” o.a.:

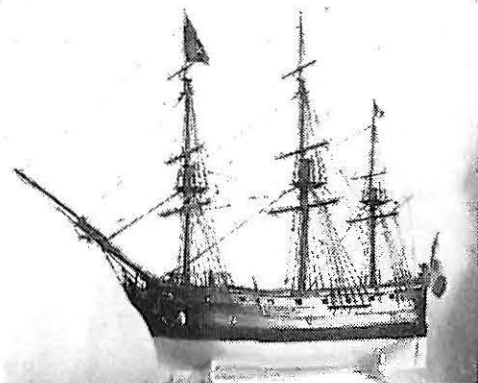
„Er is bijna geen oord in Indië, waar de Boeginees niet aangetroffen wordt; zijn ondernemingszucht, zijn stout zeevaren, zijn handelsgeest voeren hem naar alle oorden en het liefste daarheen, waar hij weet, dat geen Europees gezag is gevestigd”.

De macht der V.O.C. was toen evenwel reeds tanende. Het voordeel van de handel, ondanks of misschien wel dank zij het stelsel van monopolie, verminderde gaandeweg, mede door de toenemende invloed van de zeilende handelaren, die zich langzamerhand weinig meer zagen tegengewerkt.

Het waren (en dat zijn ze ongetwijfeld nog) inderdaad „stoute zeevaarders”. Zeekaarten waren er niet, een kompas gebruikten ze niet. Zij wisten overdag aan de zon en bij nacht aan de sterren de koers te bepalen. Gevaar zagen zij bij dag aan de kleur van het water en bij nacht aan het zgn. lichten van de zee. Het waren landverkenneren bij uitnemendheid, zij kenden elk eilandje en hadden een onnoemelijk aantal vaste verkenningpunten. Zij wisten waar ze water en proviand konden krijgen of konden schuilen voor een opkomend Sumatraantje.

De Europeese zeilvaart.

Wij stappen nu voorlopig van de inheemse prauwvaart af, treden de 19e eeuw binnen en komen daarmee op de Europeese zeilvaart. Beter kunnen we spreken van Europees getuigde sche-

Het fraaie model van „De Meeremin” in de hall van ons Amsterdam-kantoor.

pen, zoals zij ook in de scheepvaartstatistieken uit die dagen worden aangeduid. Daaronder vallen dan niet alleen barken, brikken en schoeners, doch ook gemoderniseerde inheemse vaartuigen als padoewankans, prauwpelari enz. Ook de Europeese schepen, meestal verkocht omdat ze in verband met opgelopen schade of ouderdom, de grote reis naar Europa of Amerika niet meer aandurften ofwel gebouwd op Java (speciaal te Rembang), zijn ook dikwijls bemand met en eigendom van Indoneziërs, Chinezen of Arabieren.

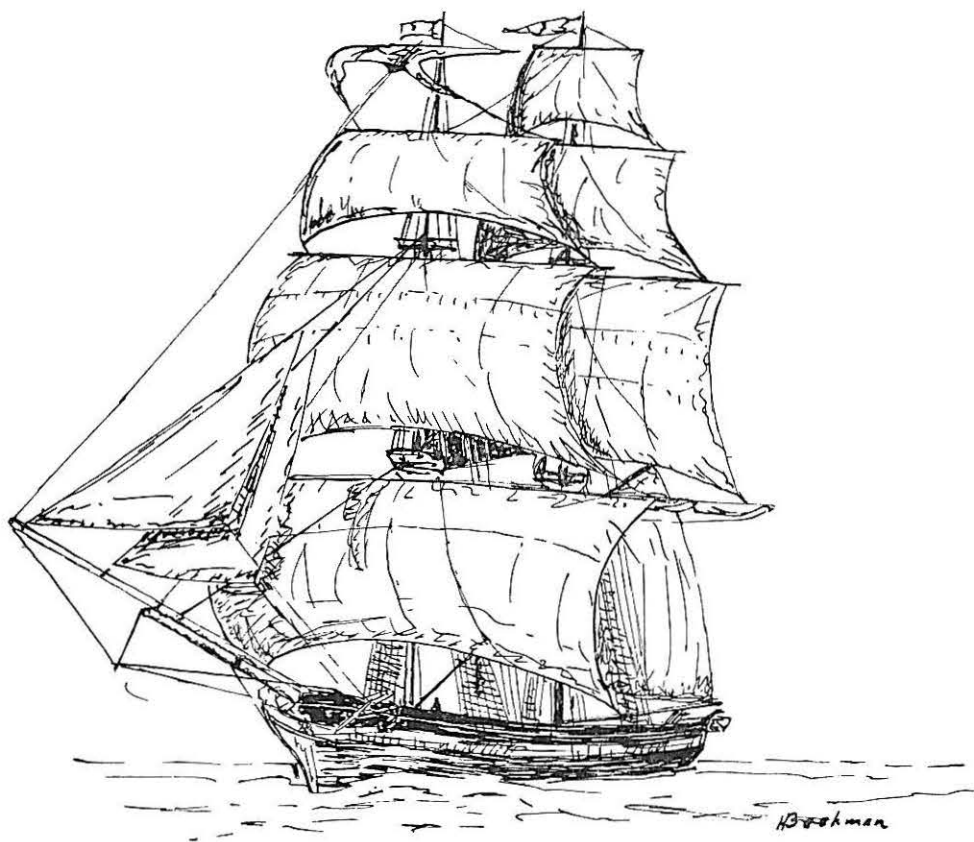
De Kamer XVII van de V.O.C. had in 1791 besloten inzake de binnenlandse handel meer vrijzinnige bepalingen aan te nemen, doch in 1795 werd het monopolie geheel door de Staat ingetrokken. In 1798 werden door de Bataafsche Republiek alle bezittingen der V.O.C. alsmede alle schulden, overgenomen. De eens zo rijke en machtige Compagnie liquideerde in 1802.

J.H.M. Mollerus schrijft in 1865 in zijn Academisch Proefschrift:

„Noch de verliezen tengevolge van de oorlog (1780 met Engeland), noch de misbruiken of ontvreemding, die bij de administratie bestonden, waren het die de Compagnie ten verderve voerden. Het was het grote getal harer ambtenaren, het verkeerde beginsel van haar ongerijmd stelsel van monopolie en uitsluitende handel, die sedert lang haar bestaan in stilte ondermijnden. De oorlog verhaastte de ineenstorting, die door de misbruiken en ontvreemding vergemakkelijkt werd.”

Handel en scheepvaart werden nu bij Regeringsordonnantien geregeld. Door de teruggave der koloniën waren de bezittingen allen in politiek en administratief opzicht wederom aan Nederland toegevallen; op economisch gebied bleek de inmiddels tot stand gebrachte Britse penetratie niet zo gemakkelijk ongedaan gemaakt te kunnen worden. (De eerste Indische handelshuizen). De Engelsen hadden de overzeese bezittingen „in bescherming” genomen, gedurende de Franse bezetting van Nederland. Bestuur en handel hadden ze geheel naar eigen inzichten en voordelen geregeld. De onbelemmerde toelating van vreemdelingen had een nadelige invloed op de Nederlandse handel, doch kwam de Kolonie ten goede.

De interinsulaire vaart trok voorlopig nog weinig belangstelling. Onder „kustvaart” werd dan ook meestal al-

Een brik uit de 19de eeuw.

leen maar verstaan de vaart langs de havens van Java's Noordkust. Reeds tijdens de Engelse tussenregering werd in Januari 1812 de „Java Custom House Regulations” afgekondigd, waarbij Batavia, Semarang en Surabaia werden aangewezen als enige aanloophavens, behoudens uitdrukkelijk verlof tot het bezoeken van andere havens.

„Toen voor de Londensche Conventie van 1814 vaststond, dat Nederland zijn koloniën zou terugkrijgen, stelde Engeland op 9 October 1815 beide vlaggen gelijk voor den handel en vaart in Indië, waartoe de Engelsche Regeering in principe reeds in 1814 had besloten en daarvoor orders aan Raffles had gezonden ten opzichte van Java en Madoera. Dit geschiedde natuurlijk in de hoop, dat wij een dergelijke gelijkstelling zouden overnemen, zodra Indië aan ons zou zijn overgedragen. Engeland wilde een snelgroeiende handel van en naar Singapore gegarandeerd zien. Wij deden dit voor dien tijd vanzelfsprekend niet.” (Dr. J. H. Zeeman: „De kustvaart in Ned.-Indië).

Toen de Nederlandse vlag weer verscheen, stond de wet alleen aan in Indië thuishorende vaartuigen de kustvaart toe. Buitenlandse schepen moesten met ongebroken lading de opengestelde

havens binnenlopen en aldaar geheel lossen. De bezorging op de plaats van bestemming was voor de kustvaart gereserveerd. Waar men toen nauwelijks de V.O.C.-tijd met haar gesloten monopolie-systeem achter de rug had, is het zeker, dat de openstelling der zolang gereserveerde vaart aan de eigen onderdanen al een zeer grote stap was voor die dagen.

In de Regeeringsbesluiten uit die tijd zien we dat herhaaldelijk aan Nederlandse, Engelse, Amerikaanse en andere schepen dispensatie werd verleend om lading te lossen en/of producten te laden in de kusthavens Cheribon, Semarang, en Surabaia. De firma's Van der Kaa, Haste & Co., Jessen Trail en Deans Scott & Co. (het waren toen nog meest Engelse zaken — red.) protesteerden hiertegen (1819), te kennen gevende, dat zij belangrijke inkopen hadden gedaan en er voor hun rekening schepen voor de kustvaart in aanbouw waren. Het antwoord van de Regering kwam in het kort hierop neer, dat zij alleszins genegen was de buitenlandse handel zoveel mogelijk dienstbaar te maken aan de uitbreiding van de eigen kustvaart, doch aan de andere kant de welvaart der Kolonie de Regering niet minder ter harte ging. De Regering achtte de kustvaart onvoldoende evenredig aan de voortbrengselen van het eiland.

(wordt vervolgd)

"De gouden schakel"

Internationale tentoonstelling van de hobby.

Het woord "hobby" is nog maar enkele eeuwen oud. In een roman van Laurence Sterne, in de 18e eeuw, ontmoeten wij het voor het eerst. De snelheid waarmee het in het spraakgebruik van vele talen werd opgenomen, doet terecht vermoeden, dat de hobby-bezigheid als vrijetijds-besteding reeds lang, maar dan onder andere namen, bekend was. Hoever wij terug kunnen gaan in de geschiedenis van de hobby, weten wij niet. Opgravingen hebben aangetoond, dat onze voorvaders zich reeds bezig hielden met het maken van kunstzinnige tekeningen op de wanden van hun rots-woningen. Ook zijn er beenderen gevonden met fraai snijwerk en beeldjes van ivoor en speksteen. Deze vonden wijzen op het bestaan van liefhebberijen, zelfs bij onze vroegste voorouders.

Hobby: "een zeer klein paard", een vaak eigenzinnig speels paardje, een luxe-paardje, dat een ieder zich kan veroorloven, die de drang tot het avontuur van de scheppende geest in zich voelt leven. Het draaft met ons het wijde land der fantasie in, waar onbeperkte mogelijkheden ons omringen en de keuze vrij is.

Hier heerst geen dwang; geen wetten of reglementen dwingen de hobby-ist in een stug gareel; mislukt hij, dan geve hij zichzelf een draai om de oren en beginne opnieuw.

De maatschappij der hobby-isten kent geen nationale of leeftijds-barrières. In alle lagen van de bevolking treft men mensen aan, die knutselen, verzamelen of hun nachtrust opofferen om de geheimen van het heelal te doorgronden. Vooral deze laatste groep, de amateur-astronomen, heeft zich in de afgelopen jaren sterk uitgebreid, waarschijnlijk door de belangstelling, die interplanetair verkeer, ruimteschepen en vliegende schotels momenteel genieten.

Men schat, dat er op het ogenblik in de Verenigde Staten van Amerika ten minste 100.000 van deze hobby-isten zijn, die zelf hun telescoop bouwen en daarmee soms verrassende ontdekkingen doen. Zo werd de planeet Pluto door een amateur-astronoom ontdekt!

Bij een studie van de hobby en speciaal van de verschillende gebieden waarover deze zich uitstrekt, gaat

men beseffen hoe groot het aantal mogelijkheden is, waaruit men een keuze kan maken.

Het hoofdstuk "verzamelingen" beslaat al een gebied, waarvan men zich enigszins een voorstelling kan maken als men weet, dat er verzamelaars bestaan van motten naast anderen, die huizen, badpakken of trams verzamelen.

De directeur van een houtfabriek te Bilthoven verzamelt oude boerenwagens; de voormalige Amerikaanse ambassadeur in Nederland, de heer Selden Chapin, is in zijn vrije tijd generaal van een leger tinnen soldaatjes, waarnaast zijn echtgenote een verzameling porseleinen koetjes begonnen is.

Enige jaren geleden verbaasden voetgangers in Londen zich, toen de Koning van Siam tijdens een wandeling door de stad zich bukte en een lucifersdoosje met een eigenaardig etiket van de straat oprapte; de Koning verzamelt lucifersmerken!

Wat het knutselen betreft, hier vindt men naast knutselaars, die vliegtuig-, trein- of scheepsmodellen bouwen, anderen die gedichten op spel-denknoppen graveren, een perpetuum mobilé construeren of wel kastelen in oude wijnflessen bouwen.

Thomas Edison was een knutselaar, die als krantenjongen begon. Zijn uitvinding, de gloeilamp, heeft in korte tijd de gehele wereld veroverd. Ongeveer 1400 patenten staan op zijn naam.

Van 25 Mei tot en met 7 Juni a.s. zal in het Ahoy-gebouw te Rotterdam de tentoonstelling "De Gouden Schakel" gehouden worden, alwaar een veelheid van artikelen, in vrije tijd gemaakt of verzameld te zien zal zijn en waaraan een Internationaal Hobby Festival verbonden is.

Dit evenement zal met talrijke feestelijkheden zoals muziek-, toneel-, balletavonden, volksdansen, vendel-zwaaien, turn- en gymnastiekdemonstraties, boogschieten, goochelen en andere opgeluisterd worden, alles uitgevoerd door amateurs, zodat wij mogen spreken van "het feest van de vrije mens in de vrije tijd".

Prijzen tot een bedrag van f. 20.000.- zijn reeds beschikbaar gesteld voor de fraaiste inzendingen en voor de winnaars van de in het kader van het Hobby Festival te houden modelbouw-, bouw-, electronica- en vele andere wedstrijden.

Vrijdag.

Op Robinson Crusoe's arm zaten twee muskieten. „Kom, ik ga er vandoor”, zei de ene, „ik zie je wel op Vrijdag”.

Gevleugelde woorden

Er zijn gezegden, die in bepaalde omstandigheden als het ware vanzelf op de lippen komen. Vaak weet de gebruiker van zulke gevleugelde woorden niet van wie die woorden eigenlijk afkomstig zijn. Het gaat om aanhalingen uit geschriften of uitspraken van bekende persoonlijkheden uit vroeger of later tijd, die oorspronkelijk natuurlijk in een bepaald verband werden gebruikt, maar in de volksmond een zelfstandig leven zijn gaan leiden.

Vele gevleugelde woorden zijn door het veelvuldige gebruik sterk verbasterd. Vandaar, dat de herkomst lang niet altijd precies is vast te stellen en er, ogenschijnlijk soms met evenveel recht, verschillende bronnen voor kunnen worden opgegeven.

Weet u van wie de volgende uitspraken zijn, wanneer ze voor het eerst werden gezegd of waar ze voor het eerst werden neergeschreven?

1. Het kan verkeren.
2. Een paard! Een paard! Mijn koninkrijk voor een paard!
3. Ik kwam, ik zag, ik overwon.
4. De wereld wil bedrogen zijn.
5. Te zijn of niet te zijn, ziedaar de vraag.
6. Er is niets nieuws onder de zon.
7. Na mij de zondvloed!
8. De staat ben ik.
9. Hier sta ik, Ik kan niet anders. God helpe mij!
10. Het is al boter tot de boom!
11. Het zijn de slechtste vruchten niet, waaraan de wespen knagen.
12. Pluk de dag.

(zie voor de antwoorden pag. 23)

Directeur De Koe met verlof

Op 10 April j.l. vertrok Directeur Mr. D.F. de Koe en zijn gezin per ms. „Oranje” met verlof naar Nederland.

Wij wensen familie De Koe een goede reis en een prettig verblijf in Nederland toe.

Diepvriesvruchten

door tropenhitte gerijpt...
door poolwind geconserveerd... !

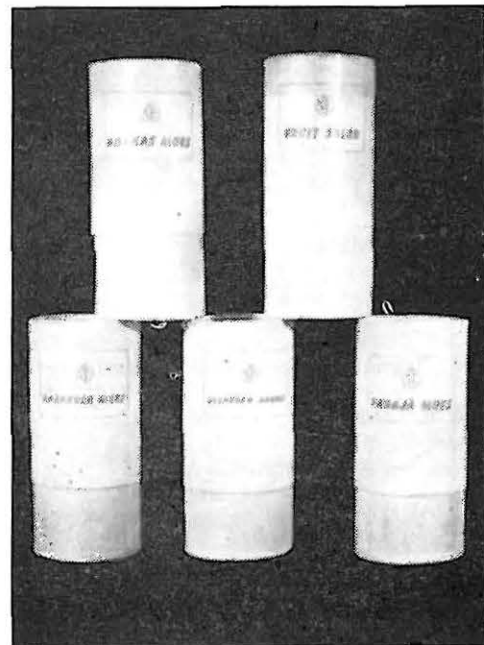
Het diepvriesbedrijf van onze maatschappij heeft sinds kort de fabricage van diepvriesvruchten ter hand genomen. Op bovenstaande foto bewondert machinist W. Hitijahubessy het resultaat van zijn „koude golf” bij een temperatuur van -20° Celsius.

(foto : studio Tong & Tim)

Voor het vervoer van diepvriesproducten tussen ons koelhuis en de tabrijke schepen is onze afdeling CD in het bezit van een Matador-diepvries-auto, welke geheel met foam plastic is geïsoleerd.

(foto : studio Tong & Tim)

In speciaal geprepareerde kartonnen bussen bevinden zich de door zon gerijpte vruchten van Indonesische bodem: ananasmoes, fruitsalad, rabarbermoes, gesneden ananas en papajamoes.

(foto : studio Tong & Tim)

Langzame hoofden.

Als kinderen moeilijk of langzaam leren, betekent dit nog niet, dat zij een zwak verstand hebben. James Watt, de uitvinder van de stoommachine, was een der slechtste leerlingen van zijn school. Newton was op één na de „domste” van zijn klas en had onvoldoende voor meetkunde, wat hem niet belette later de wetten van de zwaartekracht te vinden en de grootste figuur in de wetenschap van zijn tijd te worden. Ook Napoleon kon op school niet al te best mee, wat hem niet erg in zijn carrière heeft gehinderd. Albert Einstein zakte voor het toelatings-examen van de universiteit te Zürich, doordat hij niet genoeg bedreven was in wiskunde. Later had menig hoogleraar moeite met zijn relativiteitstheorie. En George Eliot, de beroemde schrijver, leerde slechts heel langzaam en met moeite lezen.

Versailles.

De burgemeester van het Franse plaatsje Versailles, waar eens het hof van de Franse koningen in al zijn glorie schitterde, kwam een jaar of tien geleden op de gedachte het vreemdelingenverkeer op een zeer directe manier te bevorderen. Hij had gehoord, dat er in verschillende staten van Noord-Amerika, bij voorbeeld in Kentucky, Missouri en Ohio verschillende plaatsjes waren, die naar het Franse voorbeeld ook Versailles waren genoemd. Aan de burgemeesters van deze plaatsen stuurde hij een allervriendelijkst briefje met de uitnodiging bij gelegenheid eens een kijkje te komen nemen in de beroemde residentie van de grote Zonnekoning.

Natuurlijk werd deze uitnodiging door de Amerikaanse burgemeesters heel beleefd beantwoord. Maar de Franse burgervader kreeg toch een ietwat wonderlijk gevoel, toen hij in een van die brieven las : „Wij zijn buitengewoon gevoelig voor de attentie van Frankrijk om een plaats te noemen naar ons oude stadje. Hartelijk dank voor de groet van ons onbekende petekind”.

van onze afdeling personele zaken

De volgende mutaties vonden bij onze maatschappij plaats.

AANGEKOMEN.

Per vliegtuig:

A. A. Nagelkerke	hfd. empl.	20/3	ex A' damkantoor (naar TD/HK)
C. J. P. Lieshout	hfd. wtk.	24/3	ex RV
H. van der Worp	1e stm.	12/4	ex RV
M. van den Noort	1e stm.	17/4	ex RV
N. Jans	2de stm.	22/4	ex RV/SV
W. G. Sont	2de stm.	24/4	ex RV/SV

Per ms. „Oranje" ddo. 3 April:

C. A. Adamse en gezin	adj. chef/arts	ex EV (naar Med. dienst/ Tg. Priok)
Mevr. L. A. Mitchell-Men-	tel en kind	gezin adj. chef
Mevr. N. Antonissen-Schu-	chardt en kind	gezin hfd. empl.
Mevr. M. Moerman-Lenglet	en kind	gezin hfd. empl.
Mevr. C. A. J. van Koeve-	ringe-Somers en kind	gezin hfd. empl.
Mevr. M. L. Riem-ten Cate	echtbg. hfd. empl.	
Mevr. W. Beynon-Boogaard	en kind	gezin 1e stm.
H. C. Kemp en echtbg.	empl. A'damkantoor	(gedet. afd. CMIII/HK)
W. A. de Graaf en gezin	empl.	(naar ag. Surabaia)
C. W. Kroon	empl.	(naar ag. Padang)

WELKOM!

VERTROKKEN.

Per vliegtuig:

H. van der Lugt	kv. 3de wtk.	19/3	beëindiging dienst- verband
R. J. de Vries en gezin	2de wtk.	25/3	RV
C. Looijzen	hfd. wtk.	26/3	RV
J. Vorenkamp	2de wtk.	6/4	RV/SV
C. F. Nemmers	3de wtk.	6/4	RV/SV
D. Bus	3de wtk.	6/4	RV/SV
J. G. E. Straat	3de wtk.	6/4	RV/SV
N. Mc Kee	4de wtk.	6/4	beëindiging dienst- verband
E. Dijkstra	1e stm.	6/4	RV
B. Land	2de stm.	6/4	RV
A. de Pauly	2de stm.	6/4	RV/SV
J. Rakers	2de stm.	6/4	RV/SV
E. van Luyk	2de stm.	6/4	RV/SV
J. Elema	3de stm.	6/4	ontslag op verzoek
B. Ezerman	3de stm.	6/4	RV/SV
J. L. Jonker	gezagv.	25/4	RV
P. J. A. Buchner	kv. gezagv.	29/4	beëindiging dienst- verband

Per ms. „Woensdrecht" ddo. 27/3 van Palembang:

F. H. Wolff	1e stm.	RV (overgang naar de N.T.P.M.)
-------------	---------	-----------------------------------

Per ms. „Ruys" ddo. 31/3 van Singapore:

P. A. van de Stadt	chef van dienst	EV/OP (ex afd. VZ/HK)
--------------------	-----------------	-----------------------

Per ms. „Friesland" ddo. 2/4:

P. J. P. Fontein	gezagv.	RV/VP
------------------	---------	-------

Per ss. „Nieuw Holland" ddo. 6/4:

F. Nak	hfd. wtk.	VP (naar Australië)
--------	-----------	---------------------

Per ms. „Oranje" ddo. 10/4:

Mr. D. F. de Koe en gezindirecteur	EV
G. H. Hoogland	gezagv. OP
F. H. Hordijk	hfd. empl. EV/OP (ex ag. Tg. Priok)
G. A. H. Schoenmakers en echtbg.	1e stm. RV
C. L. Donk en echtbg.	2de wtk. RV

EEN GOEDE REIS!

NIEUW AANGENOMEN:

Khoe Ie Kiem	loc. empl.	per 2/4 (naar ag. Padang)
Sie Khing Hian	loc. empl.	per 2/4 (naar afd. VZ/HK)
B. A. Melger	loc. empl.	per 5/4 (naar afd. Vervoer/HK)
J. F. Verhoeckx	4de stm.	aangek. per vliegtuig ddo. 5/4
J. H. Wernsen	4de stm.	aangek. per vliegtuig ddo. 5/4
E. J. Douma	4de stm.	aangek. per vliegtuig ddo. 5/4
R. A. Corten	4de stm.	aangek. per vliegtuig ddo. 10/4
J. de Jong	4de stm.	aangek. per vliegtuig ddo. 12/4
J. G. Ormel	4de stm.	aangek. per vliegtuig ddo. 17/4
J. van Zanten	4de stm.	aangek. per vliegtuig ddo. 20/4
R. F. Rutten	4de stm.	aangek. per vliegtuig ddo. 20/4
D. Bobeldijk	4de stm.	aangek. per vliegtuig ddo. 20/4
J. van der Walle	4de stm.	aangek. per vliegtuig ddo. 21/4
N. Klaver	4de stm.	aangek. per vliegtuig ddo. 21/4

WELKOM BIJ ONZE MAATSCHAPPIJ!

MUTATIES:

F. H. Mulder	empl.	12/3	van ag. Hollandia naar ag. Sorong.
M. J. Pijl	4de wtk.	15/3	ontslag op verzoek.
F. J. Muller	empl.	18/3	van ag. Menado naar ag. Makassar.
M. Egmond	hfd. empl.	23/3	van ag. Makassar naar Werkpl/Tg. Priok.
G. D. Mitchell	adj. chef	24/3	van ag. Tg. Priok naar afd. Vervoer/HK.
E. L. Rabé	adj. chef	26/3	van afd. Vervoer/HK naar ag. Palembang.
H. Doornik	empl.	30/3	van afd. Secretarie/HK naar afd. PZ/WP/HK.
J. van der Lijn	empl.	30/3	van afd. Claims/HK naar afd. Secretarie/HK.
L. A. Gabriëlse	empl.	1/4	van afd. Archief/HK naar afd. P. & T./HK.
P. van der Weerd	hfd. empl.	2/4	van ag. Singapore naar ag. Tg. Priok.
D. M. van Leeuwen	hfd. empl.	5/4	van afd. Vervoer/HK naar ag. Pontianak.
J. H. Hut	hfd. empl.	10/4	van ag. Penang naar ag. Hollandia.
B. Levert	empl.	14/4	van ag. Tg. Priok naar afd. Vervoer/HK.
F. L. J. Mager	3de wtk.	16/4	ontslag op verzoek.

Op 24 Maart j.l. werd des morgens om 9 uur vanuit het ziekenhuis Petamburan het stoffelijke overschot van de daags tevoren overleden employé E. G. Gabeler op de begraafplaats Laanhof plechtig ter aarde besteld.

Behalve de echtgenote en verdere familieden van de overledene, gaven onze Directie en vele collega's van hun belangstelling blijk.

Bovenstaande foto het moment waarop Directeur Mr. D. F. de Koe aan de groeve een persoonlijk woord richt tot de ontslapene en Mevrouw Gabeler. (foto : studio Tong & Tim)

In memoriam

Vlak voor het ter perse gaan van dit nummer, ontvingen wij van ons Amsterdam-kantoor het telegrafische bericht, dat op 22 April j.l. te Den Haag in de ouderdom van 75 jaar is overleden de heer

N. van Zalinge

in leven oud-President-Directeur en lid van de Raad van Bestuur van onze maatschappij.

In ijver en volharding was hij voor ons allen een voorbeeld. Zijn nagedachtenis zal bij allen, die met hem mochten samenwerken, in ere worden gehouden.

Op 3 April is te Santpoort overleden de heer

W. Heldoorn

in leven gepensionneerd hoofdwerktuigkundige van onze maatschappij.

Zij rusten in vrede

Man overboord

Hebt u wel eens de hoofdprijs uit een loterij getrokken, waarde lezer, of heeft u wel eens — zoals een oud-Nederlands spreekwoord zegt — een naald in een hooiberg gezocht en gevonden? Naar alle waarschijnlijkheid bent u niet zo gelukkig geweest en u zult dat ook nooit zijn. Doch dat er wel eens wonderlijke dingen gebeuren zult u wel met ons eens zijn en een dezer wonderlijke dingen — het vinden van een overboord gevallen op de grote wijde zee — willen wij u nu gaan verhalen, zoals wij deze historie van de gezagvoerder van het ms. „Kalianda” de heer W. Vader Dzn. vernamen.

De historie vangt aan met de volgende nuchtere woorden in het logboek:

„24 — 3 — 1954 : ten 04.00 u N/Su-matratijd, op weg van Olehleh naar Belawan in lijn 9 vaarbeurt 41, bevond het schip zich op 05.39 N.B. en 96-19 E.L., wind flauw en stil, half bewolkte lucht, afnemende maan, lichte westelijke deining, koers 99° rw.”

Op dat moment loste de 1e stuurman de 2de af op de brug. De beide mannen stonden nog wat te praten, toen een Indonesische dekpasagier opgewonden de brug opstormde om te vertellen, dat er circa vijf minuten tevoren iemand

overboord was gevallen. Direct nam de 1e stuurman de vereiste maatregelen. Hij wekte de gezagvoerder, waarschuwde de machinekamer en bootsman en gaf de roerganger order het roer SB/aan boord te leggen. De gezagvoerder, die bij zijn komst op de brug direct het commando overnam, liet de „Kalianda” 225° opdraaien om het eigen kielzog op te zoeken en ging daarna om 04.05 uur op tegenkoers liggen.

Inmiddels werd de motorboot gereed gemaakt om te vieren en er werd naar beide zijden scherp uitgekeken. Te 04.10 uur (dus 10 minuten na het ongeval en de melding daarvan had plaats gehad) werd door de 2de stuurman de drenkeling op 30 meter afstand (4 streken aan bakboord) opgemerkt.

Schielijk werd de man een redding-boei met Holmeslicht toegeworpen en hem werd beduid zich naar de boei te begeven. Gelukkig bleek de drenkeling te kunnen zwemmen en hij zwom naar de boei toe.

Inmiddels werd het schip over stuurboord rondgemanoeuvreed, terwijl de Aldislamp op de drenkeling werd gericht, voor het geval dat het Holmeslicht mocht uitgaan. Te 04.17 uur werd de motorboot gevierd, toen de drenkeling dwars voor het schip lag op ca. 50 meter afstand en onder de leiding van de 2de stuurman werd de drenkeling, die de djurumudie Seniman bleek te

zijn, opgepikt (om precies te zijn om 04.20 uur).

De motorboot werd opgehield en te 04.30 uur werd de reis vervolgd. Bij ondervraging bleek, dat de djurumudie, bij het tot onderdeel van zijn taak behorende aflezen van de log, op onverklaarbare wijze overboord was gevallen. Hij had, naar hij beweerde, nog de loglijn gegrepen en zich op deze wijze een tijd laten meesleuren; zijn handen bleken dan ook danig ontveld te zijn.

De gezagvoerder besloot zijn relaas met :

„Dank zij het goede weer, het heldere maanlicht en het feit, dat de drenkeling kon zwemmen en het hoofd koel had gehouden, had de redding een vlot verloop.”

Al met al had e.e.a. een half uur in beslag genomen, doch dat bij deze wonderlijke redding Vrouwe Fortuna een handje had meegeholpen, zal wel niemand kunnen ontkennen.

Maar zonder geluk vaart niemand wel, zoals de bewuste man zei toen hij het bewuste lot uit de bewuste loterij trok ! Wij willen niet nalaten op deze plaats gezagvoerder W. Vader Dzn. hartelijk te bedanken voor zijn sobere inlichtingen, die wij — naar wij hopen — in bovenstaande regelen naar zijn genoegen hebben bewerkt.

Salim
Pesuruh Kepala Direksi
40 tahun
1 Mei 1954

Salim dilahirkan di Djakarta pada tahun 1900. Sebagai seorang pemuda jang baru berumur 14 tahun ia masuk bekerdja pada KPM pada tanggal 1 Mei 1914 sebagai pesuruh. Dalam djangka waktu jang pendek ternjata bahwa Salim mempunyai sifat² jang istimewa dan oleh kami itu didjadikan pesuruh Direksi K.P.M. Siapa itu di Kantor Besar jang tidak mengenal akan Salim. Djikalau ada orang jang hendak menghadap Direksi maka Salimlah jang dapat menetapkan apakah Direksi masih mengadakan rapat ataukah seorang anggota Direksi masih mempunyai tamu.

Pada tanggal 1 Mei j.a.d. pesuruh jang masih kuat ini akan merayakan dinas jubilmunya 40 tahun. Ia telah melihat banjak orang jang datang dan pergi dan besar djuga djumlahnja anggota² Direksi, jang kepadanya Salim telah berabdi dengan setia. Pada hari ini kami menjumpai kepadanya utjapkan selamat kami dengan pengharapan. Mudah² dalam keadaan sehat wal'afiat ia dapat lazi mengabdikan Perusahaan kami dan terutama Direksi kami untuk djangka waktu jang pandjang hendaknya.

Einstein passeert Abe.

Een opinie-onderzoek heeft zich weer eens bezig gehouden met de vraag wie in Nederland de meest bewonderde mensen zijn. Het lijstje ziet er ditmaal als volgt uit: 1. Churchill; 2. Drees; 3. Eisenhower; 4. Jan van Zutphen; 5. Schweitzer; 6. Pius XII; 7. Adenauer; 8. Lieftinck; 9. Einstein; 10. Lenstra.

Churchill, die verleden jaar de eerste plaats moest afstaan aan minister-president Drees, heeft opnieuw de leiding genomen. Opvallend is dat „ome Jan van Zutphen”, iemand die heel veel heeft gedaan voor de tbc-bestrijding, dit jaar voor het eerst op het erelijstje voorkomt. Nog frappanter is dat zelf de Duitse Adenauer in deze rangorde is opgenomen. De ster van Abe Lenstra is danig aan het verbleken. Deze welbeminderde balschopper schijnt op zijn retour te zijn; hij is door Einstein gepasseerd . . .

S. Rimper.
locaal-employé b.d. Medische dienst
Polikliniek Gadjia Mada
40 jaar
5 Mei 1954

In Garoet geboren op 28 April 1895, trad Simon Rimper, nadat hij in 1914 zijn diploma voor ziekenverpleger had gehaald, op 5 Mei 1914 in dienst van onze maatschappij en werd tewerkgesteld als ziekenverpleger-laborant.

Op 1 Januari 1933 werd hij bevorderd tot verpleger/2de klerk, om op 1 Januari 1941 tot verpleger/1e klerk te worden aangesteld. Direct na de bezettingsjaren van Indonesië meldde de heer Rimper zich weer direct bij onze maatschappij aan, zodat hij op 1 Januari 1946 tot verpleger/hoofdklerk 2de klasse werd aangesteld. Op 1 Januari 1947 volgde zijn benoeming tot hoofdklerk 1e klasse, om op 1 Juli 1948 en op 1 Juli 1952 resp. tot beambte en locaal-employé te worden aangesteld.

Vermeldenswaard is, dat hij op 31 Augustus 1948 van H. M. de Koningin de Kleine Zilveren Ster voor Trouw en Verdienste mocht ontvangen.

Een ieder, die de laatste jaren wel eens een bezoek heeft gebracht aan de polikliniek in het Logeergebouw, zal daar ongetwijfeld de heer Rimper hebben ontmoet. De wijze waarop hij met zieke en gezonde K.P.M.-ers weet om te gaan is boven alle lof verheven. Wij wensen de heer Rimper met zijn 40-jarige jubileum van harte geluk. Dat het hem gegeven moge zijn zijn krachten nog vele jaren aan onze maatschappij te geven.

Het bombardement van de maan.

De putten in de oppervlakte van de maan zijn ontstaan door een bombardement van meteoren. De aarde zou dezelfde beschadigingen moeten verduren, als de atmosfeer onze planeet niet beschermde. Op hun tocht door deze ijle, dikke wapenrusting verbranden de meeste meteoren door de wrijving met de lucht. De snelheid en de omvang van de andere worden zoveel verminderd, dat hun overblijfselen slechts bij uitzondering schade kunnen aanrichten.

M. Leander
hoofdklerk II — afd. CM III/HK
35 jaar
1 Mei 1954

Marinus Leander werd op 18 October 1899 te Depok geboren en trad op 1 Mei 1919 als teller (4de klerk) in dienst van onze maatschappij. Toen de Japanners Indonesië binnenvielen bekleedde hij de rang van 3de klerk. Direct na Japans' capitulatie, meldde de heer Leander zich weer bij onze maatschappij aan, om op 1 Januari 1948 te worden bevorderd tot 2de klerk en op 1 Januari 1949 tot 1e klerk te worden aangesteld. Op 1 Januari 1951 volgde zijn aanstelling tot hoofdklerk II.

Wij wensen de heer Leander met zijn 35-jarige jubileum van harte geluk; nog heel vele voorspoedige jaren!

Ch. J. L. Kühr
beambte — Werkplaatsen/Tg. Priok
35 jaar
15 Mei 1954
(géén foto beschikbaar)

Charles Just Louis Kühr, geboren op 20 Augustus 1899 te Tjilatjap doorliep de Mulo, trad op 15 Mei 1919 als klerk in dienst van onze maatschappij en werd tewerkgesteld bij de Werkplaatsen te Tg. Priok, alwaar hij tot op heden nog steeds werkzaam is.

Na tot hoofdklerk II te zijn bevorderd, werd hij op 1 Januari 1941 tot hoofdklerk 1 aangesteld. Ook de heer Kühr verbleef gedurende de bezettingsjaren van Indonesië in verschillende interneringskampen, doch na de capitulatie van Japan meldde hij zich weer direct bij onze maatschappij aan, om op 1 Januari 1946 tot beambte te worden bevorderd.

Wij wensen de heer Kühr met zijn 35-jarige dienstjubileum van harte geluk. Dat het hem gegeven moge zijn nog vele jaren in het belang van onze maatschappij te werken.

M. Pohan
beambte CM II — HK.
25 jaar
1 Mei 1954

Monang Pohan, geboren op 6 Augustus 1908 te Sipirok (Tapanoeli), doorliep de Kweekschool voor Onderwijzers en trad, na het behalen van zijn diploma, als onderwijzer in dienst. Na anderhalf jaar voor de klas te hebben gestaan, trad hij als klerk bij het Departement van Financiën in het toenmalige Batavia in dienst, waarna hij op 1 Mei 1929 als 1e

klerk in KPM-dienst kwam. Gedurende de bezettingsjaren van Indonesië kon de heer Pohan zich als onderwijzer van een particuliere school in leven houden, doch direct na Japans' capitulatie meldde hij zich weer bij onze maatschappij aan. Op 1 Juli 1946 werd hij tot hoofdklerk II bevorderd, om op 1 Januari 1948 tot hoofdklerk I te worden aangesteld. Op 1 Januari 1950 volgde zijn benoeming tot beampte.

Wij wensen de heer Pohan met zijn 25-jarige jubileum bij onze maatschappij het allerbeste toe; nog vele voorspoedige jaren!

Tjong Tek Bok

beampte — Ink. & Mag.-dienst te Tg. Priok
25 jaar
1 Mei 1954

Geboren op 25 September 1911 te Palopo (Celebes), trad Tjong Tek Bok als klerk op 1 Mei 1929 in dienst van onze maatschappij en werd tewerkgesteld bij de magazijnsdienst te Tg. Priok. Na de bezettingsjaren van Indonesië meldde hij zich direct weer bij onze maatschappij aan, om op 1 Januari 1946 tot hoofdklerk II te worden bevorderd. Op 1 Januari 1947 volgde zijn aanstelling tot hoofdklerk I, terwijl hij op 1 Januari 1950 tot beampte werd bevorderd.

Nog steeds is de heer Tjong Tek Bok bij onze Magazijnsdienst te Tg. Priok werkzaam, tot volle tevredenheid van zijn chefs. Wij wensen hem met zijn jubileum van harte geluk en spreken de hoop uit dat het hem gegeven moge zijn onze maatschappij nog lange tijd in de beste gezondheid te dienen.

Oh Kong Lam

mandur-gudang Perwakilan Medan
25 tahun
1 Mei 1954

Oh Kong Lam dilahirkan pada tanggal 3 Pebruari 1908 di Bindjei dan pada tanggal 1 Mei 1929 ia masuk bekerdja pada Perusahaan kami di Medan. Pada tahun 1948 ia diangkat menjadi mandur-gudang. Berkenaan dengan jubelumnja pada Perusahaan kami kepada Oh Kong Lam kami sampaikan utjapan kami dengan pengharapan kiranya ia dapat lagi bekerdja bagi K.P.M. dalam keadaan sehat wal'afiat untuk djangka waktu jang pandjang hendaknja.

A b o e

djuru-masak — Civile Dienst — Tg. Priok
25 tahun
3 Mei 1954
(tida ada portret)

Aboe dilahirkan di Gresik pada tahun 1902 dan pada tanggal 3 Mei 1929 ia masuk bekerdja pada Perusahaan kami sebagai pelajan di kapal „van Swoll“. Selama tahun² pendudukan di Indonesia Aboe tetap belajar dan akhirnya ia kembali dengan km. „Bandjermasin“ pada tahun 1940 di Indonesia.

Setiba di Indonesia ia ditempatkan sementara sebagai djuru-masak pada Civile Dienst di Tg. Priok dan pada tanggal 1 Djanuari 1949 ia ditetapkan sebagai pegawai darat dalam pangkat jang tersebut diatas.

Pada tanggal 3 Mei j.a.d. Aboe merayakan jubilum dinas 25 tahun pada Perusahaan kami, berkenaan jubilum mana kami dengan segala hati menjampaikan kepadanya utjapan selamat kami.

Kiranya bertahun-tahun lagi dalam keadaan sentosa wal'afiat, demi harapan kami.

O. S. J. Klaassen

adjunct-chef ag. Makassar
25 jaar
14 Mei 1954

Otto Sophus Johannes Klaassen werd op 29 September 1907 te Dussen (N.-Brabant) geboren en doorliep de AMS en het Gymnasium te Bandung. Op 14 Mei 1929 trad hij als employé in dienst van onze maatschappij. Tot medio 1936 bleef hij werkzaam op ons Makassar-agentschap, waarna hij met verlof naar Europa vertrok. Na ommekomst hiervan, tot October 1938, was de heer Klaassen werkzaam op ons agentschap te Medan, waarna hij tot Januari '41 geplaatst bleef op de afdeling VRV van het Hoofdkantoor. Na een jaar werkzaam te zijn geweest op ons Priok-kantoor, ging hij weer naar de afdeling VRV op het Hoofdkantoor terug. Drie maanden hierna kwamen de Japanse bezetters en ook de heer Klaassen kwam in verschillende Japanse interneringskampen terecht. Direct na de oorlog was hij werkzaam op ons Medan-agentschap, waarvan hij in Juni 1946 met verlof naar Europa vertrok. Na ommekomst van dit verlof werd hij op Gorontalo geplaatst, alwaar hij de maatschappij-belangen als agent behartigde. Op 1 Januari 1949 werd hij tot hoofd-employé bevorderd.

In Maart 1951 werd hij wederom naar het Makassar-agentschap overgeplaatst, waar hij tot Januari '52 werkzaam bleef. Op 1 Januari '52 kwam zijn bevordering tot adjunct-chef af. Hij ging toen weer met Europees verlof om daarna opnieuw op het Makassar-agentschap tewerkgesteld te worden. Tot op heden is de heer Klaassen aldaar als sub-agent werkzaam.

Wij wensen hem met zijn 25-jarige dienstjubilum van harte geluk en spreken de wens uit dat het hem gegeven moge zijn nog geruime tijd in de beste gezondheid voor onze maatschappij te werken.

E. K. Schulz

locaal-employé Werkplaatsen Tg. Priok
25 jaar
16 Mei 1954
(géén foto beschikbaar)

Emile Karel Schulz werd op 28 Maart 1910 in het toenmalige Batavia geboren en trad, na zijn Mulo-opleiding, op 16 Mei 1929 als klerk in dienst bij onze maatschappij. Op 1 Januari '35 en op 1 Januari '41 werd hij resp. tot 1e klerk en hoofdklerk II bevorderd. Op 1 Januari 1946 werd de heer Schulz tot hoofdklerk I aangesteld, terwijl hij op 1 Januari '49 zijn bevordering tot beampte afkwam. Tot locaal-employé werd hij op 1 Januari 1952 benoemd.

Wij wensen de heer Schulz op de 16de Mei a.s. een prettige dag toe. Van harte gelukgewenst met uw 25 jarige jubileum en nog vele voorspoedige jaren.

Jhr. G. Meyer

locaal-employé afd. CM II/HK
25 jaar
16 Mei 1954

George Meyer werd op 4 April 1909 in het toenmalige Batavia geboren, doorliep de 3-j. HBS, trad op 16 Mei 1929 als klerk in dienst der KPM en werd tewerkgesteld bij de afd. CM op het hoofdkantoor. In 1941 werd de heer Meyer in de rang van hoofdklerk tewerkgesteld op het Priok-agentschap als assistent-boekhouder. Gedurende de Japanse bezetting van Indonesië verbleef de heer Meyer in verschillende Japanse interneringskampen. Na Japans' capitulatie meldde hij zich weer direct bij onze maatschappij aan en kwam wederom bij de afd. CM op het hoofdkantoor te werken. Op 1 Januari 1947 werd hij tot beampte bevorderd en ging kort daarop met ziekteverlof naar Europa.

Na ommekomst hiervan werd hij wederom op de afd. CM op het hoofdkantoor geplaatst. Op 1 Januari 1954 werd hij tot locaal-employé bevorderd. Tot op heden is de heer Meyer nog steeds op de afd. CM II werkzaam (afd. personeelsbelasting). Wij wensen hem nog vele voorspoedige jaren toe en spreken de hoop uit dat het hem gegeven moge zijn nog lange jaren voor onze maatschappij te werken.

(vervolg zie pag. 18)

Atomen en moleculen.

Indien men een waterdruppel met een zo sterke microscoop kon bekijken, dat deze druppel zo groot als de aarde leek, dan zou men het atoom juist zo groot als een sinaasappel zien, en de kern, die ongeveer 10.000 maal kleiner is dan het atoom, zou als een klein stofdeeltje nauwelijks zichtbaar zijn.

1 cm³ gas bevat 28 milliard maal milliard moleculen. Als deze moleculen in hoopjes van een milliard werden gerangschikt en men ze daarna ging tellen in een tempo van één hoopje per seconde, dag en nacht, zou men er 10 eeuwen over doen. Tien miljoen waterstof-moleculen meten, naast elkaar gelegd, 1 millimeter.

J. J. Dogger
gezagvoerder
25 jaar
18 Mei 1954

Jacob Jan Dogger werd op 10 Maart 1908 te Oudenbosch geboren, doorliep eerst de 3-jarige HBS en daarna de Kweekschool voor de Zeevaart te Amsterdam. In 1929 behaalde hij te Den Haag zijn diploma voor 3de stuurman GHV en ging met het ss. „Rotti” voor de eerste maal naar Indonesië, alwaar hij op 18 Mei 1929 arriveerde. In 1932 behaalde hij te Djakarta zijn diploma voor 2de stuurman GHV, terwijl hij in 1935 te Den Haag het diploma voor zijn eerste rang behaalde. Op 1 April 1936 en op 1 Juli 1941 werd hij resp. bevorderd tot 3de en 2de stuurman. Gedurende de Tweede Wereldoorlog bleef de heer Dogger doorvaren. (o.a. aan boord van de „Van Spilbergen”, „Ruys”, „Boissevain”, „Straat Soenda”, „Tegelberg”, „Nieuw Holland” en de „Melchior Treub”) Op 1 Juli 1949 werd hij tot le stuurman bevorderd, terwijl hij op 1 Januari 1953 tot gezagvoerder werd aangesteld. Gezagvoerder Dogger voert thans het commando over het ms. „Batoela”. Wij wensen hem met zijn 25-jarige jubileum van harte geluk. Nog vele jaren en een behouden vaart.

R. E. P. le Clercq
gezagvoerder
25 jaar
18 Mei 1954

Reinier Emile Pieter le Clercq werd op 14 April 1908 te Utrecht geboren, doorliep de Mulo en daarna de Zeevaartschool P. Haverkamp te Amsterdam. In 1929 behaalde hij te Den Haag het diploma voor 3de stuurman GHV en vertrok met het ss. „Rotti” voor de eerste maal naar Indonesië, alwaar hij in Mei '29 arriveerde. In 1931 en in 1936 behaalde hij te Djakarta resp. Zijn diploma voor 2de - en 1e stuurman GHV. Op 1 April 1936 en op 1 Juli 1941 werd hij resp. bevorderd tot 3de en 2de stuurman. Gedurende de bezettingsjaren van Indonesië is de heer Le Clercq blijven doorvaren (o.a. aan boord van de „Tinombo”, „Palopo” en de „Palehleh”). Op 1 Juli 1949 werd hij tot le stuurman bevorderd, terwijl hij op 1 Januari 1953 tot gezagvoerder werd aangesteld.

Wij wensen gezagvoerder Le Clercq met zijn 25 jarige dienstjubileum van harte geluk. Nog vele voorspoedige jaren!

S. Ntoma.
ladingklerk
25 jaar
21 Mei 1954

Salim Ntoma, geboren op 19 Juli 1909 te Gorontalo, trad op 21 Mei 1929 als leerling-ladingklerk in dienst van onze maatschappij. Op 1 April 1930 werd hij reeds tot ladingklerk bevorderd. Ook gedurende de Tweede Wereldoorlog bleef hij zijn werkzaamheden vervullen en heeft aan boord van de „Planctus” doorgevaren.

Op 21 Mei a.s. viert de heer Ntoma zijn 25-jarige dienstjubileum bij onze Maatschappij. Wij wensen hem nog vele voorspoedige jaren en een behouden vaart toe!

Haneng
pesuruh Kepala Kantor Perwakilan Makassar
25 tahun
27 Mei 1954

Haneng jang dilahirkan di Bonthain (Sulawesi Selatan) pada tanggal 11 Februari 1902 masuk bekerdja pada Perusahaan kami di Makassar pada tanggal 27 Mei 1929 sebagai pesuruh. Pada tanggal 1 Januari 1951 Haneng diangkat menjadi pesuruh-kepala. Hingga kini ia masih lagi menjalankan tugasnya dengan sangat memuaskan bagi kepala2nya.

Berkeanaa dengan jublum-dinas 25 tahun ini kami mengutjapkan selamat kepada Haneng. Mudah2an ia akan berada dalam keadaan sehat wal'afiat hendaknja.

Dat doet oude botten goed.

Mensen op leeftijd hebben nog meer behoefte aan melk dan kinderen om hun beenderstelsel sterk en gezond te houden, aldus een rapport van het Amerikaanse Ministerie van Landbouw.

Mensen op leeftijd hebben iedere dag een hoeveelheid kalk nodig, die overeenkomt met de hoeveelheid, welke een halve liter melk bevat. Krijgen zij minder kalk, dan treedt een kalktekort op, waardoor het beenderstelsel zo verzwakt, dat de oude botten gemakkelijk breken en soms niet meer behoorlijk genezen.

Deskundigen op voedingsgebied raden personen op leeftijd daarom aan, meer melkproducten te gebruiken en brood te eten waarin melkpoeder is verwerkt. Dit advies berust op de resultaten van proeven, die in de laatste twintig jaar zijn genomen.

Eerst examen doen.

Er is een treffend gezegde, dat de waarde van sommige mensen wordt bepaald door het geld, dat zij niet willen verdienen. Zo was het ook met Edward Jenner, de ontdekker van de koepok-inenting. Even voor hij zijn grote ontdekking openbaar maakte, wees iemand hem er op, dat hij op z'n minst honderdduizend pond sterling kon verdienen, als hij zijn vondst geheim hield om er zelf alleen het profijt van te trekken. Jenner dacht daar niet aan.

De vaccinatie tegen de pokken maakte Jenner's naam beroemd over de gehele wereld. Eens verzocht hij Napoleon enige Engelse krijgsgevangenen vrij te laten. Keizerin Joséphine bracht het verzoek over en deed een goed woordje voor de Engelsen, maar haar machtige gemaal was onverbiddelijk; tot zij hem vertelde, dat het Jenner was, die de brief had geschreven.

„Wij kunnen het ons niet veroorloven die man iets te weigeren”, zei Napoleon toen. Zelf in Oostenrijk en Mexico werden er op voorpraak van Jenner verscheidene gevangenen vrijgelaten. Alleen in Engeland had de regering heel wat minder ontzag voor de grote weldoener der mensheid. Toen hij daar verzocht een aantal Franse krijgsgevangenen vrij te laten, volgde er een botte weigering.

Regeringen munten over het algemeen niet uit in dankbaarheid. De Engelse liet Jenner rustig de grote sommen, die het bekendmaken van zijn ontdekking verslond, zelf betalen. Alleen zijn omvangrijke correspondentie kostte hem al meer dan honderd pond sterling per jaar. Na veel heen en weer praten werd hem een jaargeld van tienduizend pond sterling toegewezen, maar het duurde twee jaar eer hij er iets van kreeg en toen werd er duizend pond voor onkosten afgetrokken.

Toen de Universiteit te Oxford Jenner de doctorstitel had gegeven, verwachtte ieder, dat hij zou worden gekozen in het „College of Physicians”. Daar kwam echter niets van, want de geleerde heren stelden de voorwaarde, dat Jenner eerst examen in Latijn en Grieks moest doen.

SNELLER!

Dat rent en snort en ronkt en stuift
maar gierend door de straten;
de stroom van sleën, super-chroom,
in allerhande maten.

Dat rost en rijdt en ploft en spurt,
d'één sneller dan de ander.
En gaat er even iets verkeerd,
dan rammen ze elkander.

Dat giert en dendert door de lucht
als dulle meteoren;
vooruit maar! Iedere dag opnieuw
weer sneller dan tevoren.

Wij haasten, hollen, spoeden ons
als opgejaagde hazen.
We kijken nauwelijks op of om
bij 't koortsig verder razen.

Waarom? Waarheen? Naar het Geluk?
Och arm . . . voordat we 't weten
zijn we het reeds voorbij gejaagd,
door snelheidskoorts bezeten!

Bezinning, rust, bezonkenheid
zijn achter ons gebleven.
Geen tijd! We rennen, rossen voort
in dit moderne leven.

't Geluk gaat eenzaam en te voet,
en ach, wij arme dwazen . . .
wij merken het maar zelden op.
Wij hollen, rennen, razen!

„Tuan, ada binatang dibahwa ... !”

In het jaar 1926 was ik 2de werktuigkundige aan boord van het ss. „Palopo”. Genoemd schip was uitgerust met een B. & W.-waterpijpketel, welke was ingericht voor het stoken met gruisvelden. De „Palopo” nu voer van enige Java-Noordkusthavens, via Palembang naar Singapore, terug naar Java, een 14-daagse dienst, waarin wij twee maal onze thuishaven Tandjong-Priok aandeden.

In Tegal of Cheribon kregen we altijd een 30 stuks geiten mee, welke waren bestemd voor Palembang. Te Priok, waar we enige nachten overbleven achter in de 1e binnenhaven, gingen onze viervoetige passagiers gedurende de lichttijd aan wal. Het vertrek naar Palembang was bepaald op Zaterdagmiddag 5 uur. Ongeveer een uur voor vertrek werd er in de SB-dienstgang in een nis vers gras en hooi gedeponeerd, de proviand voor de „kambings”, terwijl gelijktijdig ook de dieren werden ingescheept.

Om kwart over vier kwam de olieman van de wacht mij verschikt waarschuwen met: „Tuan, ada binatang dibahwa !”, waarop ik verwonderd vroeg: „Binatang di manah?” En de olieman weer: „Dimana spihal” (bij de centrifugaal).

Ik met de olieman naar beneden en jawel, bij de centrifugaalpomp stond een geit ietwat onwenning naar de draaiende krukas te kijken. Nauwelijks van mijn verbazing bekomen, komt de stoker van de stookplaat in de machinekamer naar mij toe: „Tuan, di-dapur ada banjak lagi!” Ik direct naar de stookplaat en in het gangetje er naar toe werd ik al bijna van de sokken gelopen door een grote geit, die blijkbaar ook eens een kijkje in de machinekamer wilde gaan nemen. Op de stookplaat aangekomen, zag ik voor de donkey-ketel ook alweer twee geiten huppelen en dacht dat het nu aardig op een circus begon te lijken.

M’n oog viel op de SB-bunkerschuif en dat bracht mij meteen de oplossing van het raadsel: uit de hoog opgetrokken bunkerschuif zag ik twee voorpoten en een geitenkop, zij wilde net een sprong nemen om óók op de stookplaat te komen. Misschien kunt u al wel raden wat er gebeurd was? Het gras en het hooi had men in de onmiddellijke nabijheid gelegd van een zich in het dek bevindend bunkergat, dat was afgedicht met een los plaatijzeren rooster, dat waarschijnlijk op een slipper had gelegen. De geiten, aan de wal waarschijnlijk een beetje honge-

Op 6 Maart j.l. herdacht ladingklerk W. Rumengan, aan boord van het ss. „Pahud”, het feit dat hij op die dag 25 jaar in dienst was van onze maatschappij.
Op bovenstaande foto, zittend v.l.m.r. : gezagvoerder J. Hamerslag, de jubilaris W. Rumengan, 1e stm. G. A. H. Schoenmakers en de 3 stm. A. J. Ista.

(foto: 2de wtk. T. v. d. Dool)

rig geworden, kwamen aan boord en vlogen op het verse gras en hooi af, en (gedachtig aan het spreekwoord: „als een bok op de haverkist”) verdrongen zich elkaar daar en zo verdwenen er enige bokken en geiten succesievelijk in de bunker. Deze bunker waren we aan het leegstoken, maar achter in de bunker, waarboven kambings’ noodlottige gat, was nog aardig wat gruisvelden aanwezig, zodat de slachtoffers geen grote smak maakten en vrij zacht in deze gruisvelden terecht kwamen.

Om 5 uur die Zaterdagmiddag zijn we vertrokken, echter zonder geiten in machinekamer en stookplaat. Des Maandags daarop werden al onze viervoetige passagiers, met hele poten en goed doorvoed, te Palembang afgeleverd !

C. J. Dekker
gepens. hfd. wtk.

RECORDJAAR VAN DE WONINGBOUW

In 1953 zijn - een record - 59.597 woningen in Nederland gebouwd. Ruim 61.000 gezinnen werden - woonruimte in de duplex-woningen meegerekend - daardoor aan een onderdak geholpen, aldus het Centraal Bureau voor de Statistiek.

Sedert de bevrijding, gerekend tot en met 1953, werden 310.571 nieuwe woningen gebouwd, waarvan er 15.013 als duplex-woning zijn ingericht, zodat er voor 325.584 gezinnen woonruimte beschikbaar is gekomen.

GROOTMOEDERCURSUS IN PURMEREND.

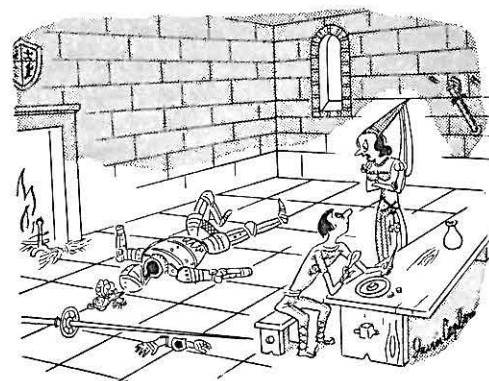
Om het onpaedagogisch optreden van grootmoeders tegenover kleinkinderen tegen te gaan heeft men in Purmerend besloten tot de oprichting van een grootmoedercursus.

Hiermede heeft dit Noordhollandse plaatsje zich niet alleen een primeur verschaft voor Nederland, maar — voor zover bekend — is deze cursus enig in de wereld.

De oorzaak van de instelling van de nieuwe cursus was de moedercursus van het Witte Kruis. Alle goede raadgevingen ten spijt worden de meeste Purmerendse baby’s opgevoed in lijnrechte tegenstelling met de lessen van de moedercursus.

Vaak bleven de gevolgen niet uit. Klachten regenden op het Witte-Kruisbureau, waar men het toch zo goed met jong Purmerend meende. Bij nader onderzoek bleek dat in vrijwel alle gevallen de grootmoeders — hoe goed ook bedoeld — de verkeerde hand in het spel hadden en haar resp. dochters en schoondochters vertelden dat „al die nieuwe methoden niks waard waren”. Zij hadden het vroeger anders gedaan en beter.

Purmerend heeft nu de knoop doorgehakt : een grootmoedercursus. De vraag blijft of de toeloop groot zal zijn.

„Ik wou, dat je niet altijd je kleren zo liet rondslingeren als je thuiskomt!”

2. Het beeld van Zeus in Athene

Phidias — de grootste beeldhouwer van Griekenland en wellicht van alle tijden — werkte van 447 tot 438 aan beelden en reliëfs voor het Parthenon, de marmeren tempel van de godin Pallas Athene in de stadstaat Athene. Hij schiep onder andere het beroemde beeld van Athena Parthenos en indirect had dit het ontstaan van een der wereldwonderen ten gevolge. Een deel van het goud en ivoor, dat hem voor dit beeld was toegewezen, verdween namelijk uit zijn atelier en daar hij het niet kon verantwoorden, werd hij van diefstal beschuldigd. Men bevond hem (ten onrechte) schuldig, maar het volk van Olympia sprong voor hem in de bres en betaalde zijn borgstelling op voorwaarde, dat hij in Olympia een beeld voor de tempel van Zeus zou maken; het was de Olympiërs een eer hem nog meer goud en ivoor toe te vertrouwen en een speciale werkplaats voor hem en zijn helpers te bouwen.

Phidias maakte zijn zittende Zeus ruim twaalf meter hoog, zodat de jury klaagde, dat de god met zijn hoofd door het tempeldak zou stoten als hij op het idee zou komen zich op te richten. Maar dit was dan ook de enige klacht die zij konden uiten, want heel het in kunstzinnig opzicht toch zo verwende Griekenland was het er over eens, dat Phidias' schepping boven alle critiek verheven was. Het beeld is waarschijnlijk vervaardigd uit hout, dat was bedekt met gouden en ivoren platen, zodat het een enorme waarde moet hebben vertegenwoordigd. In de rechterhand van zijn meesterwerk modelleerde Phidias uit goud en ivoor een beeldje van Nike, de godin der overwinning; in de linkerhand plantte hij een schepter die talrijke edelstenen bevatte. Aan de voeten stak hij sandalen van puur goud en om het lichaam drapeerde hij met geniale hand een mantel, gegraveerd met

bloemen. De troon was van goud, ebbenhout en ivoor en aan de voet stonden nog tal van kleinere beelden, elk apart een juweel van beeldhouwkunst.

Het totaal was zo indrukwekkend, dat men het vele malen, wellicht terecht, het grootste kunstwerk heeft genoemd dat de mens ooit heeft voortgebracht.

Dio Chrysostomus zei er over: „Wanneer een mens, zwaar bedrukt van geest, die de beker van de tegenspoed en de levenszorgen geledigd heeft en door de zoete slaap niet meer wordt bezocht, voor dit beeld zou staan, dan zou hij alle smarten en moeiten, die de mens wedervaren, op slag vergeten.”

Hoe het Phidias verder is vergaan, weten wij niet nauwkeurig. Sommigen beweren, dat hij naar Athene terugkeerde en daar ter dood is gebracht. Anderen zeggen, dat hij zijn laatste dagen in Elis in gevangenschap doorbracht. In ieder geval schijnt hij op tragische wijze om het leven te zijn gekomen. Hij is echter onsterfelijk geworden en men herinnert zich zijn rechters nog slechts door zijn grootheid. Zijn schitterende Zeus hield vele eeuwen stand voor hij verdween in de mist der tijden. Slechts brokstukken van het voetstuk van dit wereldwonder zijn bewaard gebleven.

(wordt vervolgd)

Zo zien Deense kinderen Nederland

Hanne Rijs Vestergaard, Ingrid Dupont en Bent Lünd - twee meisjes en een jongen uit Denemarken - komen binnenkort naar Nederland. Zij zijn nl. de winnaars van de hoofdprijzen in de opstelwedstrijd voor de Deense schooljeugd, die, zoals bekend, verleend jaar werd gehouden ter gelegenheid van het staatsbezoek van H.M. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard aan Denemarken. De opdracht luidde: het schrijven van een opstel over Nederland. De wedstrijd werd uitgeschreven door het Nederlandse gezantschap te Kopenhagen in samenwerking met het Deense Ministerie van Onderwijs. De drie hoofdprijzen - een reis van 14 dagen naar en door Nederland - zijn aangeboden door de Nederlandse Ministeries van Binnenlandse Zaken en O.K.W.

Over het algemeen waren de inzendingen uiterlijk keurig verzorgd: nagenoeg alle kinderen hebben hun werkstukken geïllustreerd met kaartjes en meisjes van 13 tot ongeveer 17 jaar - hebben het onderwerp zeer serieus behandeld en de foutjes die sommigen maakten, zal niemand euvel willen duiden. Zo bijvoorbeeld de 13-jarige jongen uit Kopenhagen, die het Noordzeekanaal beschreef als de vaarweg, „waarin zelfs schepen van 100.000 ton varen”. En een andere jongen schreef, dat in Amsterdam de huizen op palen werden gebouwd, maar, zo voegde hij er aan toe, tegenwoordig worden de huizen van beton gemaakt, omdat die niet zinken.

Een 15-jarige jongen, die waarschijnlijk had gelezen over de dialectische vormen van de Nederlandse taal, schreef, dat „de Nederlanders naar hun taal zijn ingedeeld in Friezen, Vlamingen en de eigenlijke Hollanders”.

In nagenoeg alle opstellen wordt met grote bewondering geschreven over de strijd, die Nederland sinds eeuwen tegen het water heeft geleverd. De uitdrukking „God schiep de wereld, maar de Hollanders maakten hun eigen land”, is bij vele bekend. Het grote leed, dat de overstromingsramp van 1 Februari 1953 veroorzaakte, wordt in alle opstellen gememoreerd. Over het algemeen hebben de jonge schrijvers ook de loftrompet gestoken over Nederland als zeevarend volk.

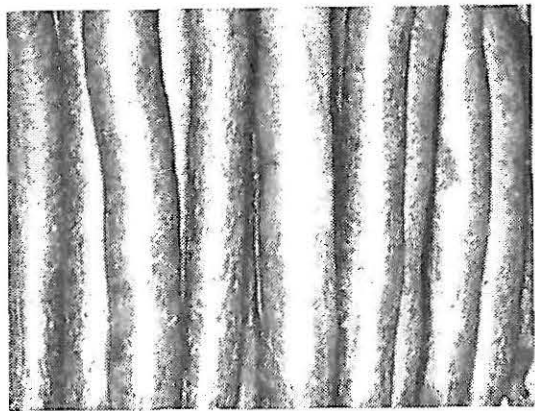
Met zeer grote bewondering is door vele jongens en meisjes — meest ouderen onder de deelnemers — geschreven over het Nederlandse Koninklijke Huis. Een van de hoofdprijswinnaars schrijft: „Het heeft natuurlijk zorg gewekt, dat er geen Prinsje is geboren,

Onze maandelijkse foto-prijsvraag

Hiernaast ziet u de oplossing van de eerste opgave in onze maandelijkse fotopuzzel, zoals deze voorkwam in het Maart-nummer van ons blad. U ziet het natuurlijk al: onze puzzel stelde dus de achterzijde van een schip voor in het dok. De uitgeloopte prijs van Rp. 15.— gaat naar gezagvoerder H. Zeylstra, a/b van het ms. „Kaloeke”. Wij willen nog verklappen, dat gezagvoerder Zeylstra de enige goede oplossing had ingezonden. We behoeften onder de inzendingen ditmaal dus niet te loten. Onze gelukwensen!

*

De benedenste foto is de derde fotopuzzel en we zeggen er direct bij: erg gemakkelijk is het niet! Als u een idee heeft wat deze foto voorstelt, stuurt ons uw oplossing dan toe. Misschien maakt u een kans om de uitgeloopte Rp. 15.— te winnen.

Uw oplossing van deze opgave moet uiterlijk 20 Juni a.s. in ons bezit zijn. Zet op de envelop: Fotopuzzel en adresseer aan: de Redactie van „de Uitlaat” - p/a n.v. K.P.M. Medan Merdeka Timur 5 - Djakarta.

Doet u ditmaal ook mee?

maar aan de andere kant hebben de vrouwen uit het Huis Oranje bewezen, dat zij het land net zo goed kunnen regeren als een man”.

Hoofdprijswinnaar Bent Lünd uit Aarhus - oud 14 jaar - noemt het Nederlandse volk „ordentelijk en flink”.

De 14-jarige Hanne Rijs-Vestergaard roemt de Nederlandse zindelijkheid en schrijft, dat de Nederlandse vrouwen zelfs haar straatjes schrobden.

Ze schrijft verder met kinderlijke ernst, dat Nederland beroemd is geworden om zijn kaas, „die wordt opgestapeld op grote bakken en dan wordt gedragen door twee mannen”. Bij deze passage had zij een plaatje van 2 Alkmaarse kaasdragers geplakt.

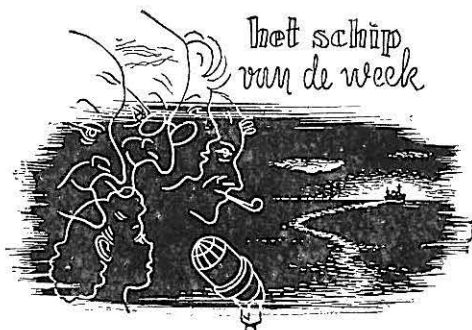
De 13-jarige Ingrid Dupont uit Kopenhagen, de derde hoofdprijswinnares, is haar opstel begonnen met een uitvoerige uiteenzetting over de vor-

ming van Nederland in de IJstijd. Voorts schrijft zij over de waterregeling door polders, molens en gemalen, over de talrijke sluizen en dijken en over de taal, die volgens haar kan worden vergeleken met „Belgisch” en Duits. Er zijn er meer, die schrijven dat Nederlands het best kan worden vergeleken met „Belgisch”.

Een 13-jarige jongen verzucht, dat de Hollanders hun taal met „een doodsvrachende snelheid spreken”. En dan is er tenslotte het 16-jarige meisje uit Kopenhagen, dat de indruk wekt reeds vele landen te hebben bezocht; zij schrijft nl.:

„Nederland is niet zo mooi als Frankrijk, Duitsland, Italië of Zwitserland, maar in ieder geval is het een land, waarnaar men terugverlangt als men er eenmaal is geweest”.

(Maasbode)

Mevrouw Versteegh uit Bussem schreef:

„Een paar dagen na de uitzending voor het m.s. „Janssens” op 19 Februari j.l. ontving ik een telegram van mijn echtgenoot, hfd.wtk. op genoemd schip, luidende: ontvangst goed — blij jullie stemmen te hebben gehoord.

In een later ontvangen brief schreef hij nogmaals dat de groeten prachtig doorgekomen waren en hoe goed hij onze stemmen had kunnen herkennen. Hij zat niet alleen met zijn oor op het toestel, zoals ik immers al vermoedde, maar met zijn hele hoofd in de radio!”

*

Gezagvoerder Hazelhoff van het m.s. „Barumun” stuurde een telegram, waaruit bleek dat de uitzending van 15.25 uur GMT op 19 Maart in de 19 meterband prachtig was doorgekomen en gestoord maar verstaanbaar op de 25-meter.

foto: J. H. C. Vermeulen

opname in K.R.O.-studio

Bovenstaande foto werd gemaakt na de opname van de familiegroeten bestemd voor de mss. „Barumun” en „Langsa” en het ss. „Both” op 18 Maart j.l.

Als gasten waren in de studio aanwezig de heren Mr. Bessem en O.H. Ritsema met hun echtgenoten. De heer en mevrouw Bessem staan evenwel niet op de foto. Omroeper was Guus Thole.

Van de echtgenote van le stm. F.K. Haaze vernam Radio Nederland dat ook op die datum (19/3) de ontvangst aan boord van het ss. „Both”, liggende te Tg. Priok uitstekend is geweest.

Wie zijn eigen mening, zo nodig, niet durft herzien, is meer op zichzelf gesteld dan op een juist inzicht.

Een limmerick

Vorig jaar, om precies te zijn in ons Juni-nummer, schreven wij onder onze lezers een limmerick-wedstrijd uit. Veel hebben we er niet op gehoord. Alleen Mr. L. ter Braake, onze agent te Medan, stuurde een geïllustreerde limmerick in, welke prompt door ons werd overgenomen.

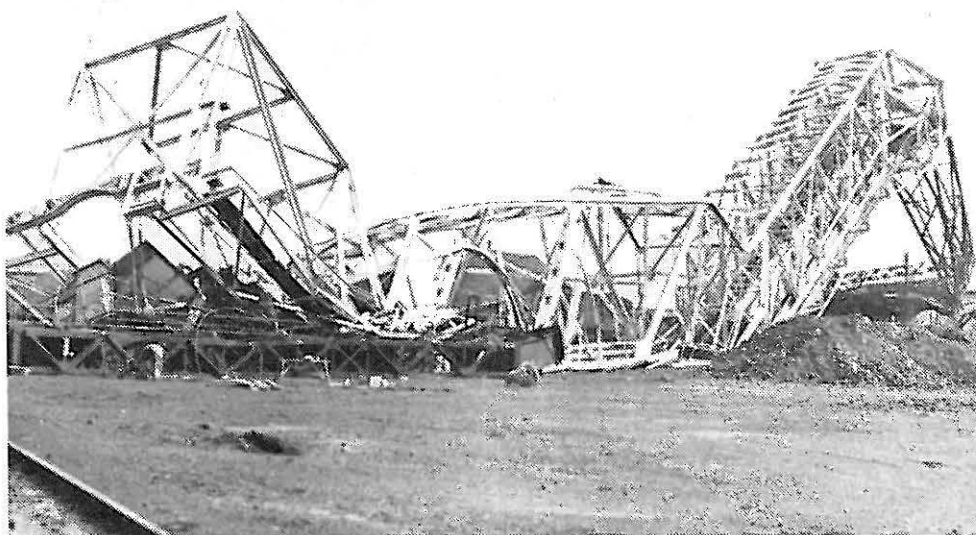
En nu ontvingen wij plotseloo weer een inzending, ditmaal afkomstig van de heer A.F. Lancker — employé van ons Surabaia-agentschap, die er eveneens een foto bij heeft ingesloten.

De limmerick luidt als volgt:

Er stond een transporteur in Perak
Die boven de schepen hoog uitstak
Vier Maart kwam een hoos
Iets ging er toen loos
Nu ligt het gevaarte in de prak!

De uitgeloopte Rp. 10,— zijn inmiddels naar de heer Lancker verzonden. Onze dank voor deze sympathieke medewerking.

Van wie komt de volgende limmerick? Maar dan geen 10 maanden gewacht!

Gevleugelde woorden

(de antwoorden van de vragen op pag. 12)

1. Het kan verkeren is het motto, dat de Nederlandse dichter Gerbrand Adriaenszoon Bredero (1585 — 1618) boven zijn werken plaatste, om er de wisselvalligheid van het lot mee aan te duiden.
2. A horse! A horse! My kingdom for a horse! is een regel uit het koningsdrama Richard III van de grote Engelse toneelschrijver William Shakespeare (1564 — 1616). De hoofdpersoon verkeert in een zo benarde positie, dat hij bereid is zijn hele bezit op te offeren, als hij de kans krijgt zichzelf voor het ogenblik te redden.
3. Veni, vidi, vici (Ik kwam, ik zag, ik overwon) is de Latijnse uitspraak van de Romeinse veldheer Julius Caesar (100 v. Chr.), die daarmee in een brief aan zijn vriend Amintius zijn snel behaalde overwinning bij Zela berichtte. De uitspraak wordt aangehaald in de geschriften van de Griekse geschiedschrijver Plutarchus (46 — 120 n. Chr.)
4. De uitspraak: „De wereld wil bedrogen zijn”, die behalve in het Nederlands ook wel in het Latijn of het Duits wordt aangehaald, is waarschijnlijk van Paracelsus (1493 — 1541), de vader van de moderne geneeskunde, die in zijn tijd veel met bedrog en kwakzalverij te kampen had. Het is echter ook mogelijk, dat Paracelsus hier een uitspraak van een oude Romeinse schrijver aanhaalt.
5. To be or not to be, that is the question. Zo luidt de eerste regel van een alleenspraak van Hamlet, de hoofdpersoon in het gelijknamige stuk van Shakespeare, die daarin overweegt, of het voor hem nog zin heeft langer te leven.
6. „Er is niets nieuws onder de zon”, zegt de Prediker in zijn eerste bijbelboek (hoofdstuk 9).
7. Après moi le déluge (Na mij de zondvloed) is een gezegde, waaruit zou blijken, dat de Franse koning Lodewijk XV (1710 — 1774) niet van plan was zich zorgen te maken over de toekomst, al deed zijn volk dat wel. Anderen schrijven deze uitspraak echter toe aan zijn vriendin Madame de Pompadour en nog anderen menen, dat het een gemoderniseerde vorm van een oud Romeins gezegde is.

Ten gerieve van het personeel worden door onze Medische Dienst op het hoofdkantoor regelmatig injecties gegeven. De laatste maal, op Zaterdag 27 Maart j.l., waren het de bekende insputingen tegen typhus, cholera en dysenterie. We hebben er maar eens een plaatje van gemaakt; op de foto ziet u op de voorgrond v.l.n.r.: Zuster P. Bakker, die bezig is om employé H. Doornik (PZ) een injectie toe te dienen. Verder nog in het midden de mantri Y.A. Roboch en rechts op de voorgrond mantri Dorus.

(foto: studio Tong & Tim)

8. L'état c'est moi. (De staat, dat ben ik) zou een uitspraak zijn van de Franse Zonnekoning Lodewijk XIV (1638 — 1715), die zich als absoluut heerser beschouwde.
9. Hier stehe ich. Ich kann nicht anders. Gott helfe mir! Dit zei Martin Luther (1483 — 1546), de stichter van het Duitse protestantisme, toen hij zich in 1521 voor de Rijksdag te Worms moest verantwoorden.
10. Het is al boter tot den boom is de voorlaatste regel uit het toneelstuk „De Leeuwendalers”, dat Joost van den Vondel (1587 — 1679) ter gelegenheid van de Vrede van Munster in 1648 schreef. Wij weten echter niet, of het gezegde van Vondel zelf is of dat het in zijn tijd reeds gemeengoed was.
11. Het zijn de slechtste vruchten niet, waaraan de wespen knagen, is een versregel van de Nederlandse dichter Hendrik Tollens (1780 — 1856).
12. Carpe Diem! (Pluk de dag) is een geschrift van de Romeinse schrijver Horatius (65 — 8 v. Chr.), die daarmee wilde aangeven, dat de mens elke dag, die hem gegeven wordt, van het leven moet genieten.

Dodensprong.

Op zekere dag vervoegde zich een heer bij een bekende circusdirecteur, om te informeren, hoe hoog diens tent was.

„Dertig meter”, zei de directeur.

„Mooi”, prees de man, „dat komt prachtig uit. Ik kan namelijk een heel nieuwe toer volbrengen, die werkelijk nog nooit is vertoond. Zelfs niet bij Barnum en Bailey en ook niet bij Mikkenie Strassburger.”

„En hij verklaarde, dat hij uit de nok van de tent met zijn hoofd naar beneden op een grote cementen plaat in de piste kon springen. „Da's stérk!” vond de directeur, „en hoeveel had u gedacht, daarmee te verdienen?”

„Nou”, overwoog de artist, „la's kijken. Ik zou zeggen tweehonderd gulden per voorstelling. Goed?”

„H'm”, zei de directeur, „ik zou 't eerst wel es even willen zien. Als je werkelijk doet, wat je gezegd hebt, betaal ik per keer twee honderd gulden!”

„Top”, zei de man, en klom naar de nok van de tent, terwijl enkele circuslifanten een cementen plaat in de arena sleepten. Toen de plaat lag, sprong hij met zijn hoofd naar beneden, precies, zoals hij had uitgelegd. De directeur was enthousiast.

Geweldig”, zei hij, „je kunt vanavond beginnen. Tweehonderd gulden per voorstelling”.

Maar de man schudde het hoofd.

„Nee” zei hij, „nee. Ik heb me bedacht. Ik moet vijfhonderd hebben!”

„Wat?” wond de directeur zich op, „tweehonderd gulden hadden we toch afgesproken?”

„Ja”, zei de man, „dat is wel zo, maar, ik moet toch vijfhonderd hebben. Want, ziet u, ik had het nog nooit eerder gedaan, en 't doet zo'n pijn!”

ZEILEN.

Zondag 28 Maart (eerste periodieke Zondagwedstrijd)

Een wedstrijd waarin duidelijk tot uiting kwam dat er dit jaar terdege aangepakt moet worden om met een behoorlijk resultaat te kunnen eindigen. De gehele wedstrijd hebben de kansen gewisseld. Door de harde wind en de hoge golven waren er van de 10 gestarte boten slechts 7 die de eindstreep bereikten. De „Wind” maakte een mooie start, door 1 seconde, nadat de bal was gevallen, als eerste de startlijn te passeren.

De gehele vloot volgde de „Wind” behalve de „Zee”, die direct na de start overstag ging. Dit bleek een goede slag geweest te zijn, want bij de eerste boei, die gerond moest worden, lag de „Zee” één met daarachter de „Wind”.

De eindstand was als volgt:

2. De „Zee” (Stm. Wakka; fokkenist Van Swieten)
3. De „Vleugel” (Stm. Redeker; fokkenist Zijlstra)
4. De „Wind” (Stm. Brassem; fokkenist De Wit)
6. De „Deining” (Stm. Bol; fokkenist Kaan)

Zondag 4 April (tweede periodieke wedstrijd)

Zoveel wind er bij de eerste wedstrijd was, zo weinig was er op deze dag. Ideaal voor de lichtweerzeilers. Dat er onder deze groep een KPM-er zetelde, blijkt wel uit de uitslag. Eén werd de „Schobbejak” met de welbekende zeiler Brandsma aan boord, twee de „Wind” met stm. Brassem en fokkenist De Wit, met een achterstand van \pm 50 meter. Deze 2 boten finishten zover voor de rest, dat ze ongeveer 3 km voor lagen op nummer 3.

Laatste Sportnieuws

De uitslag van deze wedstrijd was als volgt:

2. De „Wind” (Stm. Brassem; fokkenist De Wit)
4. De „Vleugel” (Stm. Redeker; fokkenist Van Swieten)
6. De „Zee” (stm. Wakka; fokkenist Van Swieten)
8. De „Deining” (Stm. Bol; fokkenist Kaan)

Zaterdag 17, Zondag 18 en Maandag 19 April (Paaswedstrijden)

Een serie wedstrijden, waarin duidelijk bleek dat, onder welke weersomstandigheden ook, de „Vleugel” met stm. Redeker de beste zeiler was.

Op deze Zaterdagmiddag was de uitslag:

- fokkenist Zijlstra)
1. De „Vleugel” (Stm. Redeker; fokkenist Zijlstra)
2. De „Wind” (Stm. Brassem; fokkenist Jansen)
5. De „Zee” (Stm. Wakka; fokkenist Thiebout)
6. De „Deining” (Stm. Bol; fokkeniste mevr. Jansen)

Zondagmiddag.

Er was zoveel wind, dat de wedstrijden een uur moesten worden uitgesteld. Toen er dan werd gestart, was er nog zo'n harde wind, dat de bemanningen de grootste moeite hadden hun boot recht te houden.

Na in een recordtijd de baan te hebben afgelegd, was de uitslag:

1. De „Vleugel” (Stm. Redeker; fokkenist Zijlstra)
2. De „Wind” (Stm. Brassem; fokkeniste mevr. Brandsma)
3. De „Zee” (Stm. Wakka; fokkenist Thiebout)
4. De „Deining” (Stm. Bol; fokkeniste mej. Schippers)

Maandagochtend.

Er stond een flink windje, dat het zeilen tot een ideaal maakte. Helaas, vlak voor de start, brak de fokkestag van de „Wind”, waardoor deze boot bij voorbaat kansloos was. De „Wind” startte dan ook alleen om de startpunten te bemachtigen en moest verder verstek laten gaan. Jammer, na 2 maal de 2de plaats te hebben bezet!

De uitslag van deze wedstrijd was:

1. De „Vleugel” (Stm. Redeker; fokkenist Zijlstra)
3. De „Zee” (Stm. Wakka; fokkenist Van Wijk)
5. De „Deining” (Stm. Bol; fokkeniste mevr. Van Swieten)

Nadat de punten waren geteld, die in deze Paaswedstrijden waren behaald, was de uitslag:

1. De „Vleugel” (Stm. Redeker — 1e prijs een zilveren sigarendoos)
2. De „Wind” (Stm. Brassem — 2e prijs een zilveren sigarettenkoker)
3. De „Zee” (Stm. Wakka)
6. De „Deining” (Stm. Bol).

HOCKEY.

De hockey-competitie is thans geëindigd. K.P.M. I is in deze competitie afgezakt van de derde tot de vijfde plaats, doch K.P.M. II vloog van de laatste naar de vierde plaats, hetgeen voorwaar een fraai resultaat mag worden genoemd.

De uitslagen van de laatst gespeelde wedstrijden luiden als volgt:

Woensdag, 17 Maart			
K.P.M. I	—	U.V.S. I	4-1
Zaterdag, 20 Maart			
V.I.C. III	—	K.P.M. II	2-3
Woensdag, 24 Maart			
K.P.M. II	—	B.V.C. III	0-1
Zaterdag, 27 Maart			
K.P.M. I	—	I.S.C. I	1-0
Woensdag, 31 Maart			
B.V.C. I	—	K.P.M. I	2-0
Zaterdag, 3 April			
V.I.C. I	—	K.P.M. I	2-0
Zaterdag, 10 April			
K.P.M. II	—	V.I.C. IV	6-2
Woensdag, 14 April			
I.S.C. II	—	K.P.M. II	1-0

Het eindresultaat was het vorige seizoen voor het Eerste wel wat fraaier (3e. plaats), maar wij mogen hierbij toch ook beslist niet uit het oog verliezen dat in dit seizoen verschillende van onze beste spelers met verlof zijn gegaan of naar elders zijn overgeplaatst. Het Eerste kwam bijna elke wedstrijd in een gewijzigde opstelling uit wat een reuze handicap betekent voor goed team-work, waarbij een goed op elkaar ingespeeld zijn der spelers een eerste vereiste is.

Het Tweede deed het beter. Veel beter, mogen we wel zeggen. Van de onderste plaats in het vorige seizoen klom het Tweede naar de 4e. plaats, hetgeen vnl. te danken is aan het feit dat spelers, die het vorige seizoen pas begonnen te hockeyen, dit seizoen al wat meer ervaren in het edele spel begonnen te worden.

En nu maar afwachten wat het volgende hockey-seizoen ons zal brengen.

Een spelmoment voor het KPM-doel tijdens de mixed-hockeywedstrijd tegen de BOX.

Mixed-Hockey.

Op Donderdag, 1 April zetten enkele sportieve K.P.M.-dames, gesteund door enkele dito heren, hun beste beentje voor in een mixed hockey-wedstrijd tegen de B.O.X.

De opstelling van ons team was als volgt:

Hr. Harinck
Hr. Doyer Meij. Harinck
Meij. v.d. Bosch Hr. de Mol Mevr. Metzelaar
Mevr. Bos Hr. Metzelaar Mevr. Walet
Hr. Walet Hr. Meurs

Al dra na de aanvang van de wedstrijd bleek, dat de Box-dames en heren veel beter geoefend waren dan onze ladies and gentlemen, waarvan sommigen sinds de schooljaren geen hockey-stick meer in handen hebben gehad. Ondanks het feit dat de Box een groter overwicht had, verloren de onzen slechts met 2-0, mede dank zij de lange figuur van onze keeper, die zo nu en dan het gehele doel blokkeerde en daardoor verhinderde dat de score nog meer werd opgevoerd.

De wedstrijd werd in een prettige stemming, zowel bij spelers en spelers als bij de toeschouwers, verspeeld en het biertje na afloop kon er alleen maar toe bijdragen om deze stemming nog te verhogen.

Gewis, een wedstrijd voor herhaling vatbaar.

Paastournooi.

Gedurende de Paasdagen werd op de terreinen van de Sportclub weer fel gestreden om de A.D.K.C.-wisselbakers.

Wij hadden ons voor dit toernooi met 1 elftal ingeschreven, maar de gecombineerde krachten van onze beide elftallen konden niet verhinderen dat wij het er lelijk bij hebben laten liggen.

Om te beginnen kwamen wij uit tegen U.V.S. II. Beide voorhoede's bleken hetzij schotloos, hetzij niet tegen de achterhoede van de tegenstanders opgewassen. De strijd eindigde in een 1-1 gelijk spel, zodat het doelschieten moest beslissen. En zo kon het ge-

beuren dat U.V.S. II ons automatisch in de verliezersronde plaatste, door tijdens het doelschieten een goal te maken en daardoor met 2-1 van ons te winnen.

De volgende dag — 1e. Paasdag — moesten wij derhalve strijd leveren tegen I.S.C. II. 'sMorgens om half negen traden beide elftallen in het strijdperk. Kwam het misschien door de zon ..., of was het een geval van „the day after the night before”? Wie zal het zeggen. Maar wij verloren en ook ditmaal met doelschieten: 1-0 voor I.S.C. II.

We lagen er uit en konden onze wisselbeker, welke wij vorig jaar hadden gewonnen, weer oppoetsen en inleveren.

De finales van dit toernooi werden gespeeld op 2e. Paasdag. Sportclub II kwam tegen B.V.C. II uit in de finale van de verliezersronde en verloor met 4-2, zodat B.V.C. II dit jaar in het bezit kwam van de aan deze ronde verbonden beker.

In de finale van de winnaarsronde streeden Sportclub I en B.V.C. I tegen elkaar, uit welke strijd B.V.C. I zegevierend en volkomen verdiend met een 5-0 overwinning tevoorschijn kwam.

B.V.C. I werd hierdoor voor de tweede maal in successie de gelukkige bezitter van de A.D.K.C.-wisselbeker en mag dus ook volgend jaar weer als organisator van dit toernooi optreden.

En dit moet dan voorlopig het einde zijn van ons hockey-nieuws.

Tot November!

TAFELTENNIS

Hercules — KPM : 12 — 18

Voor de tweede maal traden wij tegen Hercules in het strijdperk om deze keer met 18-12 te winnen! Een aardige revanche dus na onze laatste nederlaag.

Het moet ons overigens wel uit de pen, dat het sterke Hercules, dat zelfs van de Sportclub wist te winnen, wel enige consideratie met ons heeft gehad door niet haar topspelers op te stellen. In ieder geval, hoe het ook zij, dit was onze eerste overwinning in het tweede levensjaar van onze tafeltennisclub. Houe zo! En over „houden zo” gesproken: dat zal alleen kunnen gebeuren als er meer en intensief getraind wordt, want de opkomst op de wekelijkse trainingsavond is nog te gering!

Leer om leer.

Het echtpaar logeerde in een luxe hotel en op de ochtend van het vertrek bestudeerde de man de rekening.

„Wat betekent dit eigenlijk?” vroeg hij toen, wijzende op een vijftal posten, waarop stond: „Fruit..... 350 francs”.

„Ja”, viel het knappe jonge vrouwtje in, „we hebben helemaal geen fruit gegeten!”

„Inderdaad”, zei de manager, „maar er is elke dag, terwijl u hier logeerde vers fruit op uw kamer gezet en 't is toch niet de schuld van 't hotel, dat u er niet van wilde eten”.

De echtgenoot zweeg, haalde z'n portefeuille voor de dag en telde het eindbedrag neer minus 1750 francs. Toen zei hij kalm: „Ik trek er 1750 francs af — voor het kussen van mijn vrouw!”

„Mais monsieur”, riep de manager. „Ik heb uw vrouw niet gekust!”

„O nee”, glimlachte de man, „maar ze was hier toch vijf keer en 't is toch niet mijn schuld, dat u haar niet wilde kussen!!”

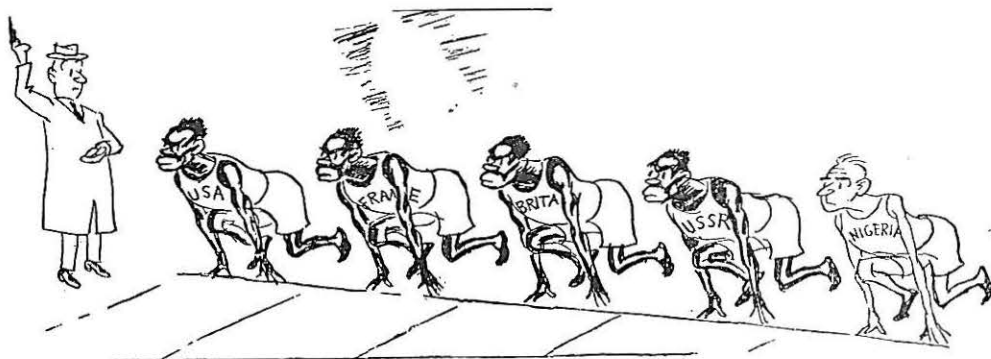
Solidariteit onder mannen.

Een agent van de verkeersbrigade hield een auto aan. „Ik moet u bekeuren”, zei hij. „De maximum snelheid is hier 25 km en u rijdt meer dan 40”.

De vrouw, die achterin de auto zat, zei met voldoening: „Zet hem op de bon agent. Het is zijn verdiende loon. Ik heb hem al honderd maal gezegd, dat hij roekeloos rijdt. Hij is een gevaar voor het verkeer”.

„Uw vrouw?” vroeg de agent en toen de ander knikte, stak hij zijn boekje in zijn zak en zei:

„Rijdt u maar door, mijnheer”.

Ontspanning door Inspanning

Kom Puzzle Mee

De oplossing van het doorlopende kruiswoordraadsel, voorkomende in ons Maart-nummer, luidt als volgt:

Van links naar rechts: 1 gade : draak : snob, 2 anode : ara : aarde, 3 lade : split : rail, 4 ons : mi : mos : ut : lee, 5 pa : sateliet : ut, 6 esp : L. S. : sta : Gl. : Oss, 7 Sir : af : pijn : te : elp, 8 toe : vergaan : tor, 9 enk : el : oer : P. G. : ego, 10 roe : re : ara : R.K. : rat, 11 re : roekeloos : Aa, 12 Oss : en : oom : op : eng, 13 eter : dosis : ante, 14 demon : Ran : ulaan, 15 Eros : akant : milt.

Van boven naar beneden: 1 galop : ester : roede, 2 ananas : ion : oester, 3 do : Ds. : spreker : S. E. : M. O., 4 Ede : mal : avé : roe : ros, 5 de : sits : fel : eend : na, 6 rap : mes : pro : ako : ork, 7 ar : lol : tijger : Eos : Aa, 8 aai : sla : nar : alm : Inn, 9 ka : tuig : tap : roos : ut, 10 sar : tel : eng : kop : alm, 11 Nr. : al : toeters : en : ai, 12 odieus : log : aantal, 13 belet : sprout : agent.

Onder de goede inzendingen werd geloot en de volgende prijswinnaars kwamen uit de bus:

de 1e prijs van Rp. 25.— aan :
W. M. Makaämpoh - HK II - Nautische Dienst/Tg. Priok.

de 2de prijs van Rp. 15.— aan :
D. Theijs - empl. - CM III/HK.

de 3de prijs van Rp. 10.— aan :
P. J. de Kruffy - empl. - ag. Tg. Priok.

*

Dan hebben we hier nog de oplossing van het rekensommetje, dat eveneens in ons Maart-nummer was opgegeven:

$$\begin{array}{r} 10479 \\ - 6921 \\ \hline 3558 \end{array}$$

$$0 = A \quad 1 = K \quad 2 = U \quad 3 = H \quad 4 = P \\ 5 = E \quad 6 = S \quad 7 = O \quad 8 = L \quad 9 = T$$

De prijs van Rp. 25.— werd, na loting, toegekend aan :
Lie Nije Njan - HK I - ag. Timor Kupang.

Ook voor deze maand weer een kruiswoordraadsel. Het is eigenaardig, maar voor kruiswoordraadsel schijnt altijd nog de allermeeeste belangstelling te bestaan. Oplossingen van deze nieuwe opgave moeten uiterlijk 20 Juni a.s. in ons bezit zijn.

Voor inzenders gelden de volgende voorwaarden:

1. Inzendingen, welke duidelijk van naam en adres zijn voorzien, te richten aan :
De redactie van „de Uitlaat”
p/a K.P.M.
Medan Merdeka Timur 5
Djakarta.
2. Onduidelijk geschreven oplossingen worden zonder meer ter zijde gelegd;
3. Voor juiste inzendingen zijn 3 geldprijzen beschikbaar gesteld :
1 prijs van Rp. 25.—
1 „ „ Rp. 15.—
1 „ „ Rp. 10.—
Bij meerdere goede oplossingen beslist het lot.
4. Over oplossingen en/of toekenning der prijzen kan NIET worden gecorrespondeerd.

De taal der jeugd.

Het moderne meisje van achttien logeerde bij haar grootmoeder. Tot grote ergenis van het deftige oudje hield het lieve kind er nogal een studentikoze woordkeus op na. Op een avond, toen zij gezellig bij elkaar zaten, maakte de grootmoeder er een opmerking over.

„Lieve kind”, zei ze vriendelijk, „er zijn twee woorden, die ik liever nooit meer uit jouw mond zou horen. Het ene is „moorddadig”, het andere is „luizig”.

„Ik zal mijn best doen”, antwoordde het meisje gewillig, „welke woorden zijn het?”

Kruiswoordraadsel.

(copyright „Denksport”)

Van links naar rechts:

1 specerij - 6 gewas - 11 slotrede - 14 gedreun - 16 fris zuur - 17 aardewerk - 19 huisdier - 20 gebruik in kleding - 21 Europeaan - 22 compagnon in 't kwade - 23 ontkenning - 24 officier - 26 buiging - 27 boom - 29 vreemde munt - 30 vogel - 33 Afrikaan - 35 Indon. eiland - 37 pl. in Groningen - 39 gevangenis - 40 ingetogen - 41 naam - 43 deugniet - 44 ligplaats voor schepen - 45 kledingstuk - 46 half edelgesteente - 49 man van adel - 52 water in Friesland - 53 ijzeren mondstuk - 55 verdieping - 57 vreemde munt - 58 inentstof - 60 knevel - 61 heden - 62 voorzetsel - 63 zeehond - 65 hij heeft het gezien - 67 gewicht - 69 beoefenaar der welsprekendheid - 70 grappenmaker - 71 azijn - 73 troefkaart - 74 keurig - 75 ploegsmede - 76 ernstig - 78 schoolvak - 80 kleine toom - 81 gemeenschappelijke weide.

Van boven naar beneden:

1 parel - 2 brief - 3 oude vechtmaat - 4 boom - 5 ambtshalve - 6 gewicht - 7 jong dier - 8 Engelse rivier - 9 onderdanig - 10 molentrecht - 12 toegankelijk - 13 vrouwelijke godheid - 14 gezamenlijk - 15 voedsel - 18 sein - 19 omlijsting - 25 vermaak op het water - 28 geboortegrond - 31 gehakt varkensvlees - 32 takje - 34 plakmiddel - 35 dierenmond - 36 gestold vleesnat - 38 stad in Frankrijk - 40 rangtelwoord - 42 pret - 43 herkauwer - 46 herkauwer - 47 maat - 48 vreemde titel - 50 plant - 51 pers. vnw. - 52 vergissing - 53 palm - 54 stad in Italië - 56 bekwaam - 58 zetel - 59 hamer - 61 ijverig - 62 spijlslijst - 64 hap - 66 Engelse rivier - 68 vorstentitel - 70 interval - 72 deel v. h. gelaat - 75 gedierte - 77 verlaagde toon - 79 lengtemaat.

